

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗΣ ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΙΑΣ

ἐκτυπούμενα μὲν ἀναλώμασι τοῦ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
συλλεγέντα δὲ καὶ ἐκδιδόμενα ὑπὸ
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΤΟΜΟΣ Δ΄

ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ
1897

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Ὁρθόδοξος Παλαιστίνη Συναγωγή:	Τιμή. P. K.
1-ον τευχος. Ἡ ὀρθοδοξία ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ὑπὸ Β. Ν. Χιτροβοῦ	2 —
2-ον » Ὀδοπορικὸν Βορδιγάλων ἔτει 333-φ, ῥωσιστὶ μεταφρασθὲν καὶ σχολιασθὲν ὑπὸ Β. Ν. Χιτροβοῦ	1 —
3-ον » Βίος καὶ ὀδοπορικὸν τοῦ Ῥώσου ἡγουμένου Δανιὴλ (1106-1109), ἐκδ. ὑπὸ Μ. Α. Βενοβτίνωβ. Μῆρος I	2 50
4-ον » Ὀδοπορία εἰς Σινά ἔτει 1881-φ ὑπὸ Α. Β. Ἐλισσαϊεβ	2 —
5-ον » Περίοδος τοῦ ἀγίου Σάβα ἀρχιεπισκόπου Σερβίας (1225-1237), ἐκδοθ. ὑπὸ Λεωνίδου ἀρχιμανδρίτου.	1 —
6-ον » Περιήγησις τοῦ ἐμπορίου Βασιλείου (1465-1466) ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Λεωνίδου ἀρχιμανδρίτου	— 30
7-ον » Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ ῥωσικῇ χώρῃ τῇ παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως ἐν Ἱερουσολύμοις (1888) μετὰ εἰκόνων χαρτῶν καὶ δύο παραρτημάτων, ὑπὸ Ἀντωνίνου ἀρχιμανδρίτου	6 50
8-ον » Διήγησις Δανιὴλ μητροπολίτου Ἐφέσου καὶ περίοδος τῶν Ἀγίων Τόπων, ἐκδ. ὑπὸ Γαβριὴλ Σ. Δεστούνη	1 60
9-ον » Βίος καὶ ὀδοπορικὸν τοῦ ἡγουμένου Δανιὴλ. Μῆρος II μετ' εἰκόνων καὶ σχεδίων. Ἐξηνητήθη	5 50
10-ον » Παλαιὰ Γεωργιανὰ μνημεῖα ἐν Παλαιστίνῃ καὶ ἐν τῇ Σινᾷ, μετὰ πινάκων καὶ εἰκόνων ὑπὸ Α. Τζαγαρέλη	4 50
11-ον » Διήγησις Ἐπιφανίου περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ τόπων: σύγγραμμα ἐλληνικὸν τῆς θ' ἑκατ. ἐκδοθὲν, ῥωσιστὶ μεταφρασθὲν καὶ διερμηνευθὲν ὑπὸ Βασιλείου Βασιλειεβσκη	6 50
12-ον » Περιήγησις Ἰγνατίου τοῦ ἐκ Σμόλνης (1389-1405), ἐκδ. ὑπὸ Σ. Β. Ἀρσένιεβ	1 —
13-ον » Τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἱερὸν τῆς Παλαιᾶς Δισθήκης μετ' εἰκόνων καὶ πινάκων ὑπὸ Α. Α. Ὀλεσνίτςκη	16 —
14-ον » Σερβικὴ περιγραφή τῶν Ἀγίων Τόπων περὶ τὸ μέσον τῆς 15' ἑκατ., ἐκδ. ὑπὸ Α. Β. Στοιγάνοβιτς	— 50
15-ον » Διήγησις Ἐπιφανίου μοναχοῦ περὶ τῆς πρὸς Ἱερουσόλυμα ὀδοπορίας αὐτοῦ (1415-1417), ἐκδοθ. ὑπὸ Λεωνίδου ἀρχιμανδρίτου	— 25
16-ον » Τρεῖς συμβολαὶ εἰς τὰς περὶ Παλαιστίνης ῥωσικὰς γνώσεις, ἐκδοθ. ὑπὸ Λεωνίδου ἀρχιμανδρίτου	1 —
17-ον » Νικολάου ἐπισκόπου Μεθώνης καὶ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου, συγγραφεὺν τῆς 15' ἑκατ., βίοι Μελετίου τοῦ νέου ἐκδιδ. ὑπὸ Βασιλείου Βασιλειεβσκη μετὰ προλόγου καὶ ῥωσικῆς μεταφράσεως	4 —
18-ον » Ὀδοπορικὸν τοῦ ἐμπορίου Βασιλείου Παζνιάκωβου (1558-1561), ἐκδ. Χρ. Λόπαρεβ	2 —
19-ον » Οἱ Ἀνασάριοι ὑπὸ Κ. Α. Πέτκοβιτς	— 75
20-ον » Peregrinatio ad Loca Sancta saeculi IV exeuntis edita rossice versa, notis illustrata ab Joh. Pomialowsky	5 —
21-ον » Προσκυνητῆριον Ἀρσενίου Σουγάνωβ (1649-1653) μετὰ εἰκόνων καὶ σχεδιογραφιών, ἐκδοθ. ὑπὸ Χρ. Μ. Λόπαρεβ	6 50
22-ον » Ἐκδρομαὶ κατὰ τὴν Παλαιστίνην μετὰ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν Ναζαρέτ οἰκοτροφείου τῶν ἀρρένων, ὑπὸ Α. Ι. Γιακούποβιτς	2 —
23-ον » Ἰωάννου τοῦ Φωκᾶ ἐκφρασις ἐν συνόψει τῶν ἀπ' Ἀντιοχείας μέχρις Ἱερουσολύμων κάστρων καὶ χωρῶν Συρίας Φοινίκης καὶ τῶν κατὰ Παλαιστίνην ἁγίων τόπων. Σύγγραμμα ἐλληνικὸν τῆς 15' ἑκατ. ἐκδοθὲν καὶ ῥωσιστὶ μεταφρασθὲν ὑπὸ Ἰωάννου Τρόϊτσκι	1 25
24-ον » Περιήγησις Ζωσιμᾶ μοναχοῦ (1419-1422) ἐκδοθ. ὑπὸ Χρ. Μ. Λόπαρεβ	1 25
25-ον » Οἱ ἐν Παλαιστίνῃ ἐλθόντες πυρετοὶ ὑπὸ Δ. Θ. Ῥεσεετῆλου	3 —
26-ον » Ἀνωνύμου περιγραφή τῶν Ἀγίων Τόπων περὶ τὰ τέλη τῆς 15' ἑκατ., ἐκδιδομένη νῦν τὸ πρῶτον μετὰ προλόγου ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου-Κεραμέως. Ῥωσικὴ μετάφρασις ὑπὸ Γ. Σ. Δεστούνη	— 75
27-ον » Περιήγησις Τρόφωκος Καραβείνικοβ (1593-1596), ἐκδοθ. ὑπὸ Χρ. Μ. Λόπαρεβ	3 —
28-ον » Theodosius. De situ Terrae Sanctae liber saeculo VI ineunde conscriptus. Recensionem J. Gildemeisteri repetivit, versionem rossicam notasque adiecit J. Pomialowsky	2 —
29-ον » Ἐκφρασις διὰ στίχων πρωτονοταρίου τῆς Ἐφέσου τοῦ Περδίκου, περὶ τῶν ἐν Ἱερουσολύμοις Κυριακῶν θαυμάτων καὶ θαυμάτων. Ποιημάτων τῆς 15' ἑκατ., ἐκδ. μετὰ προλόγου ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου-Κεραμέως. Ῥωσιστὶ ὑπὸ Γ. Σ. Δεστούνη	— 75

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗΣ ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΙΑΣ

ἡ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ

καὶ σπανίων ἑλληνικῶν συγγραφῶν περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑφάν
ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν καὶ μάλιστα τῆς τῶν Παλαιστινῶν

ΣΥΛΛΕΓΕΝΤΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ

ὑπὸ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ἐκτυπούμενα δὲ ἀναλώμασι τοῦ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΔΑΙΣΤΗΡΙΟΥ ΣΤΑΛΟΥΟΥ

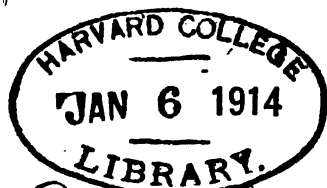
ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Β. Κηρπίου.

1897

C 558.91

Great fund
(IV)

ΑΝΑΛΕΚΤΑ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗΣ ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΙΑΣ

ῥ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΚΑΙ ΣΠΑΝΙΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΩΑΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΩΝ.

VII.

ΙΟΥΛΙΩ Π΄.

(ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ)

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΗΓΟΥΝ ΑΘΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΑΓΩΝΕΣ

τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Γολινδούχ, τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ
βαπτίσματι μετονομασθείσης Μαρίας.

(Cod. Patm. 185 f. τογ'-τπβ')¹.

1. Νόμος ἐστὶν ἐγκωμίων τοῖς ἐπὶ σοφίᾳ μέγα φρονοῦσιν καὶ
τοῦτο πράττειν ἐλομένοις περὶ ὧν βούλονται κεκομψευμένοις μᾶλ-
λον καὶ ἀπεξεσμένοις λόγοις παντὶ σθένει γεραίρειν τοὺς ὑπ' αὐτῶν
ἐπαινουμένους, κἂν τε πάρεισιν αὐτοῖς κατορθώματα, κἂν τε μή.
'Ἄλλ' ἐκείνοις μὲν ζητεῖσθω τοῦτο καὶ σπουδαζέσθω· οἷς δὲ θείων 5
προσταγμάτων ὑπερλάμπρων τε καὶ ἐναργῶν πλημμύρα πρόσεστιν,
εὐδηλὸν που πάντως, ὥς οἱ λόγοι τῆς σοφιστικῆς εὐγλωττίας τὴν
ἐλάττονα φέρουσι τάξιν. Ἐπεὶ οὖν καὶ ἡ παρούσα ὑπόθεσις οὐ
στομυλίας ἔνδειξιν, ἀλλ' ἀληθείας ἀπόδειξιν, ἥγουν διήγησιν,
ἐπαγγέλλεται σχολάζειν, ἑάσαντες ἡμεῖς τὸ τετορνευμένον τῶν λέ- 10

¹ Κώδιξ τῆς 10-ης ἐκατ., οὐχὶ δὲ τῆς 11-ης, ὡς παρὰ τῷ Σακκελίῳ. Πατμιακὴ Βιβλιοθήκη, Ἀθήνησιν 1890, σ. 104-106.

1 κῶδ. ἐπισοφία. — 3 κῶδ. ἀποξεσμένοις || κῶδ. ὑπαντῶν. — 4 κῶδ. κάντε . . . κάντε. — 5 κῶδ. ἀλλέκείνοις. — 6 κῶδ. τὲ' οὕτω πανταχοῦ || κῶδ. πρόσέστιν. — 7 κῶδ. ποῦ. — 9 κῶδ. στομυλίας. — 10 κῶδ. ἐπαγγέλλεται || κῶδ. ἑάσαντες.

ξεων — “ἀπλοῦς γὰρ ὁ λόγος τῆς ἀληθείας”· εἰ καὶ ἀμαθέστερος, ἀλλ’ οὖν σαφέστερος —, τῶν νῦν ἡμῖν ἀκουσθέντων μαρτυρικῶν τὴν ἐξήγησιν ποιησόμεθα, καὶ ὡς ἔνεστιν ἡμῖν ἡ δύναμις, πειρασόμεθα ὑπόμνημα μέγα καὶ ἀξιάγαστον παραθέσθαι τοῖς πιστοῖς καὶ τὴν
5 ἔνθεον ἀναιρουμένοις ζωὴν, ἅμα δὲ καὶ διεγεῖραι τούτους πλέον εἰς ζῆλον, ὅσοι φόβῳ θεοῦ ἄγονται· οὐς καὶ εὐφραίνειν οἶδεν ὑπερφυῶς τὰ τοιαῦτα διηγήματα, καθὼς που καὶ ὁ Σολομὼν ὁ σοφιστὴς τοιαύτης πνευματικῆς εὐφροσύνης τὴν σύστασιν ποιούμενος ἔλεξε· “μνήμη δικαίου μετ’ ἐγκωμίων”· καὶ αὖθις· “ἐγκωμιαζο-
10 μένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί”.

2. Ἐπεὶ οὖν νόμος οὗτός ἐστιν καὶ ὅρος ἀπαράβατος τῆς ἀνεκλείπτου καὶ σταθερᾶς εὐφροσύνης, ἥτις καὶ τὰς ἀγγελικὰς καὶ ὑπερουρανίους μεγάλως οἶδεν εὐφραίνειν χοροστασίας, ὡς φησιν ὁ Κύριος, ὅτι “χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετα-
15 νοοῦντι”, ἄξιον μὴ παραδραμεῖν μήτε μὴν λήθῃ καλύψαι ἢ καταχῶσαι, ὡς ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὁ τὸ δηνάριον εἰληφώς, τὰ ἥδη μὲν πραχθέντα ἐπὶ τῆς Βαβυλωνίων χώρας, ἔναγχος δὲ διαλεχθέντα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ θεοφυλάκτῳ πολιτείᾳ παρὰ ὁσίων καὶ μεγάλων πιστῶν τε καὶ θεοφιλῶν ἀνδρῶν. Ἄλλ’ ἐγὼ τὴν ἑμαυτοῦ
20 ἀσθένειαν ἐπιστάμενος φρίττω προβῆναι μὲν τῷ τοιούτῳ ὅρει τῶν ἀρετῶν καπνίζομένῳ, τάχα που καὶ θυέλλη περιεχευμένῳ, καὶ μικροῦ δεῖν οἶον ἦν ἐκεῖνο τὸ ὅρος, ὅπερ καὶ ὁ Παῦλος ἀλληγορικῶς ἐνενόησεν εἰπὼν “τὸ γὰρ Σινὰ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ”, ἐπεὶ καὶ Μωσῆς εἶπεν “ἐκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος”, δέδοικα
25 αὖθις συγγραφῶν τῶν τοιούτων κατορθωμάτων τὸ ποικίλον καὶ πλούσιον διὰ τε τὸ στενὸν καὶ δυσκίνητον τῆς ἑμαυτοῦ γλώσσης, διὰ τε τὸ μὴ σιγῇ παραδραμεῖν τι τῶν τοιούτων ἀγώνων τε καὶ

. 1 κῶδ. ἀπλοῦς || Σοφοκλέους Τραχιν. στίχ. 91. Εὐριπ. Ἴφιγ. ἐν Ταυρίδι στίχ. 995 || κῶδ. ἀμαθέστερος, ἀλλοῦν. — 4 κῶδ. ὑπομνήματα. — 7 κῶδ. τοιαυτα || κῶδ. σολομῶν || σοφιστῆς] οὕτως ἀληθῶς ἐν τῷ κώδικι. — 9 Παροιμ. ι', 7. κθ', 2. — 11 κῶδ. ἐστὶν καὶ ὅρος. — 13 κῶδ. ὑπερουρανίους || κῶδ. ὡς φησὶν. — 14 Λουκ. ιε', 7, 10 || κῶδ. ἐπιένι. — 16 Ματθ. κε', 18, 24-30. — 18 κῶδ. ὁσίων. — 20 ὅρει-καπνίζομένῳ] Γενέσ. ιθ', 18. — 22 κῶδ. ἀλληγορικῶς. — 23 Γαλάτ. δ', 25 || κῶδ. τὸ-γαρ. — 24 Ἐβρ. ιβ', 21. Δευτερ. θ', 19 || κῶδ. εἰμί. — 27 κῶδ. τί.

ἄθλων τῆς μάρτυρος, πρὸς ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ πλέον ὑφορῶμαι
 τὸν τῆς σιωπῆς κίνδυνον. Ἄλλ' ἐπειδὴ πρόσταγμα διαγορεύει δε-
 σποτικόν, τὸ φάσκον "οὐδέν ἐστι συγκεκαλυμμένον, ὃ οὐ γνωσθή-
 σεται· ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθή-
 σεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλάλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθή- 5
 σεται ἐπὶ τῶν δωμάτων"—, πληροῦντες ἡμεῖς τὰ δεσποτικῶς ἐν-
 ταλθέντα λόγια κατὰ τὸ ἡμῖν ἐφικτόν, ἐροῦμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος
 ἅπερ ἠκούσαμεν ἀληθῶς παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου
 ἀρχιεπισκόπου Δομετιανοῦ καὶ ἐτέρων τινῶν πιστῶν, διηγησαμέ-
 νων περὶ τῆς ἐν Περσιδὶ νυνὶ μάρτυρος Χριστοῦ γεγονυίας, καὶ 10
 ὅσα ἂν ἀπ' αὐτῆς ἐκείνης ἔτι οὔσης ἐν σαρκὶ [κατὰ] στόμα ἤκου-
 σέν τε καὶ ἔμαθεν καὶ ἐπιστώθη ὁ εἰρημένος ἀγιώτατος ἀνὴρ, σὺν
 αὐτῷ δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ πιστοὶ καὶ θεοφιλεῖς ἄνδρες.

3. Ποῖα οὖν καὶ τίνα καὶ πόσα τὰ περὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος
 πραχθέντα μὲν καὶ λεχθέντα τηλικαῦτα πάμπολλα ὄντα, νῦν δὲ 15
 ἀκουσθέντα· ἐκ πολλῶν ὀλίγα λέξω διὰ βραχέων. Γυνή τις ἦν ἐν τῇ
 τῶν Περσῶν διαλέκτῳ [Γολινδοῦχ ὀνομαζομένη], γένους ὑπάρχουσα
 τῶν ἐνδόξων καὶ περιφανῶν, Χοσρόου τῶν Περσῶν βασιλέως, ὡς φα-
 σιν οἱ αὐτόπται γενόμενοι ταύτης καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκείνης ἡ καὶ
 ἐτέρων τινῶν τοῦτο μαθόντες. Αὕτη συνῶκει ἀνδρὶ τῆς τῶν μάγων 20
 ἀσεβεστάτης ἀπάτης ὑπάρχοντι. Μυστατομένη οὖν αἰεὶ τὸ τοι-
 ὄνδε συνοικέσιον, ἐκ θείας ἐπιφοιτήσεως κινηθεῖσα, — τὸ γὰρ ζη-
 τεῖν τὸν Θεὸν καὶ δοξάζειν πᾶσι τοῖς λογικοῖς ὁμοίως κατὰ φύσιν
 ἐνέσπαρται· ὅθεν καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης φησὶν· "Ἦν τὸ φῶς
 τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κό- 25
 σμον", τουτέστι δημιουργούμενον—, ποθοῦσα δὲ τῆς καθαρᾶς καὶ
 ἀμιάντου μετασχεῖν θρησκείας, ἥτις ἐστὶν ἡ τῶν χριστιανῶν ἐλ-

1 κῶδ. προσέπιτούτοις. — 2 κῶδ. ἀλλέπειδῃ. — 3 Λουκ. ιβ', 2, 3. — 4 κῶδ
 φωτι. — 5 κῶδ. προστὸ. — 6 κῶδ. ἐπιτῶν δομάτων. — 7 κῶδ. ἐπιτοῦ. — 8 κῶδ.
 ἅπερ. — 10 τῆς] κῶδ. τῶν || κῶδ. γεγονυίας. — 11 κῶδ. σαρκὶ στόμα. — 12 κῶδ.
 συναυτῷ. — 14 κῶδ. ποῖα. — 15 κῶδ. πραχθέντα. — 17 προσέθηκα τὸ Γολινδοῦχ
 ὀνομαζομένη κῶδ. διαλέκτω. γένους. — 18 τῶν] οὕτως ὁ κῶδις || κῶδ. ὡς φασίν. —
 19 κῶδ. ἐξαυτῆς. — 20 μάγων ἔγραψα ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ κῶδικι μεγάλων. — 23 κῶδ.
 καταφύσιν || Ἰωάν. εὐαγ. α', 9. — 26 κῶδ. τοὔτεστι. — 27 κῶδ. ἥτις.

- πίς τε καὶ πίστις, θεόθεν ἐλλαμφθεῖσα διὰ τοῦ ἐπιστατοῦντος ἀγγέλου τῷ τῶν Βαβυλωνίων ἔθνει ποδηγεῖται πρὸς τὴν ἀλήθειαν· εὐθύς δὲ καὶ παραχρῆμα πληροῖ τὸν πόθον αὐτῆς ὁ εἰπὼν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι "αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν". Ὅτι δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔκφυλοι τινες ὑπάρχουσι θεοί, ἀλλ' ὁ ὢν κατὰ φύσιν Θεός, καὶ πρὸς αὐτὸν οἱ ἅγιοι ἄγγελοι τοὺς ἐπομένους αὐτῷ ἀνάγουσι, δείκνυσι πολλαχῶς ἡ Θεία Γραφή, ὥς φησι καὶ Μωϋσῆς· "ἔστησεν ὁ ὕψιστος ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ". καὶ Δανιὴλ ὁμοίως μνήμην ἐποιήσατο τοῦ ἄρχοντος τῆς βασιλείας τῶν Περσῶν, τουτέστι τοῦ ἀγγέλου, τοῦ καὶ εἰς θεογνωσίαν ἐνίους αὐτῶν ἀνάγοντος. Σκοπήσωμεν τοίνυν τίς καὶ ποία τῆς θείας ἐλλάμψεως ἡ ἐμφάνεια, ἡγουν ἀποκάλυψις.
- 15 4. Βουληθεὶς ὁ δημιουργὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν βοηθὸν δοῦναι τῷ προπάτορι ἡμῶν Ἀδὰμ κατ' αὐτόν, ἔκστασιν αὐτῷ ἐπέβαλεν, καὶ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα συνεστήσατο. Ἐπεὶ οὖν καὶ αὕτη ἡ Γολινδοῦχ ἐκείνη τυγχάνει ἡ πλευρά, μία γὰρ οὐσία τε καὶ φύσις ἀνδρὸς τε καὶ γυναικός, μετὰγει γοῦν τὴν
- 20 ἔκστασιν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γυναῖκα, τουτέστιν τὴν Γολινδοῦχ, οὐχ ἵνα ἄνδρα ἐξ αὐτῆς ἀποτέμῃ, ἀλλ' ἵνα ταύτην ἀνδρείαν ἀποδείξῃ· καὶ ὥσπερ τοὺς ἀποστόλους ἔκστασις καὶ φόβος περιέσχεν πολλὰς ἐπὶ τῇ ὁράσει τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ἐπὶ τε τῇ τῆς θαλάσσης πορείᾳ πρὸ τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀναστάσεως, ἐπὶ τε
- 25 τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου μετὰ τὴν ἀνάστασιν, ὅτε καὶ εἶπεν αὐτοῖς "εἰρήνη ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε" — καταστέλλων δὲ αὐτῶν

1 κῶδ. διατοῦ. — 2 κῶδ. προστῆν. — 4 Ματθ. ζ', 7. Λουκ. ια', 9. — 5 κῶδ. εὐρήσεται || ὅτι δὲ-ἀνάγουσι] συγκεχυμένη σύνταξις· γραπτέον ἴσως: ὅτι δὲ καὶ τοῖς ἔθνεσιν οὐκ ἔκφυλοι τινες ὑπάρχουσι θεοί, τουτέστιν ἄγγελοι, ἀλλ' ὢν κύριος ὁ κατὰ φύσιν Θεός, καὶ ὅτι πρὸς αὐτόν κτλ. — 6 κῶδ. τινές || κῶδ. καταφύσιν. — 7 κῶδ. προσαὐτόν || αὐτῷ] κῶδ. αὐτόν. — 8 κῶδ. δεικνυσι. || κῶδ. ὡς φησί || Μωϋσῆς] Δευτερ. λβ', 8. — 9 κῶδ. ὅρια. — 10 Δανιήλ ε', 21-28. — 11 κῶδ. τοῖς τίς. — 13 κῶδ. ποῖα. — 14 κῶδ. ἐπὶ κάλυψις. — 16 κῶδ. καυταντὸν || κῶδ. ἐπέβαλλεν. — 17 Γενέσ. β', 21. — 20 κῶδ. ἐπιτῆν. — 21 κῶδ. ἐξαυτῆς . . . ἀλλ' ἵνα. — 23 κῶδ. ἐπιτῆ. — 26 Λουκ. κδ', 36 || κῶδ. φοβεῖσθε. κατα στέλλων.

τὴν ταραχὴν ἔλεγεν· “τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν”;—, τοῦτο καὶ αὐτὸς γέγονεν. Διαλογιζομένης γὰρ τῆς Γολινδοῦχ ἐν ἑαυτῇ τὰ περὶ Θεοῦ καὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἔκστασις αὐτὴν περιέσχεν ἐπὶ τρεῖς 5 ἡμέρας καὶ θεωρεῖ τὸν ἄγγελον, ὥς πάλαι ποτὲ ὁ Κορνήλιος τὴν ἐνάτην προσευχόμενος, ὀδηγοῦντα καὶ ἀποφέροντα αὐτὴν ἐν τινὶ τόπῳ σκοτεινοτάτῳ καὶ τινας ἐν αὐτῷ ὄντας ὑποδεικνύντα. Ἡ δὲ τὸν ἄγγελον ἠρώτα, τίς ἂν εἴη ὁ σκοτεινὸς καὶ ζοφώδης οὗτος τόπος καὶ τίνες οἱ ἐν αὐτῷ ὄντες· ὁ δὲ ἄγγελος ἔφη πρὸς αὐτήν· “Οὗτος ὁ τόπος ἐστίν, ἐν ᾧ οἱ πρόγονοί σου εἰσίν, οἱ προσκυνή- 10 σαντες τοῖς εἰδώλοις, τοῖς λεγομένοις θεοῖς τῶν ἐθνῶν”. Δυσφορούσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ὁράσει καὶ στεναζούσης, μετὰγει πάλιν αὐτὴν εἰς ἕτερον τόπον παμμεγέθη καὶ δείκνυσιν αὐτῇ διὰ τινος βραχείας θυρίδος πάμπολλα πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἐν φωτὶ καὶ πάσῃ εὐφροσύνῃ ὑπάρχοντα· καὶ ὁ μὲν ἄγ- 15 γελος ἔδοξεν εἰσιέναι διὰ τῆς θυρίδος πρὸς αὐτούς, ἡβοούλετο δὲ καὶ αὕτη μετ’ αὐτοῦ τὴν εἴσοδον ποιήσασθαι· ὁ δὲ διεκώλυεν αὐτὴν φάσκων, ὅτι οὐ δύναται τις εἰσελθεῖν ἐνταῦθα μὴ ἔχων τὸ βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ.

5. Ὡς οὖν ἐν ἑαυτῇ γέγονεν καὶ τὰ τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης 20 τῆς πέρας ἐδέξατο ἐξ αὐτῆς, κατ’ οὐδένα τρόπον ὑπερτιθεμένη τὴν ἑαυτῆς σωτηρίαν, ἀλλὰ τὸ θερμὸν τῆς πίστεως τοῦ Ἀβραάμ ἀναλαβοῦσα καὶ μεθ’ ἑαυτῆς ἀεὶ ταύτην ἔχουσα, ὥσπερ καὶ πόλις τεῖχος ἀρραγὲς ἄσειστόν τε καὶ ἀκαταγώνιστον περιβεβλημένη, φωνῆς πάλιν ἤκουσε δεσποτικῆς τε καὶ θείας, τῆς λεγούσης 25 “Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἂν σοι δείξω”. οὕτω γὰρ ποιεῖν εἴωθεν ὁ Θεὸς ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· “ἔτι

1 Λουκ. κδ', 88. — 3 κῶδ. ἐνεαυτῇ τὰ περιθῦ. — 4 κῶδ. ἐπιτρεῖς. — 5 Κορνήλιος] Πράξ. ἀποστ. ι', 3. — 6 κῶδ. ἐννάτην. — 7 κῶδ. ὑποδεικνύντα. — 13 κῶδ. παμμεγεθῇ. — 16 κῶδ. ἡβοούλετο. — 17 κῶδ. εἴσοδον. — 21 κῶδ. ἐξαυτῆς. — 23 κῶδ. καί μεθ' ἑαυτῆς. — 27 κῶδ. οὕτω. — 28 κῶδ. θείων || κῶδ. ἀληθείας || κῶδ. ἔτι γαρ.

γάρ λαλοῦντός σου”, φησίν, “ἐρῶ ἰδοὺ πάρειμι”. ἀποσεισαμένη τε ἀνδρικῶν νομίμων τε καὶ ἡδῶν τὸ ἀπατηλὸν καὶ μάταιον, ἐπεθύμει πολλῶ πλείω νύμφη γενέσθαι Χριστοῦ· πῶς δὲ τούτου τῆς παστάδος ἐντὸς ἐχρῆν γενέσθαι, ἥτις ἐστὶν ἡ ἀγία κολυμβήθρα, 5 τρόπον ἐζήτει τὸν εὐλογον καὶ ἀρμόζοντα.

6. Οἰκονομικῶς τοίνυν κλέπτει τὴν σωτηρίαν, συλᾷ τὴν ἀθανασίαν, ὡς ληστής τὴν βασιλείαν, ἐπειδὴ καὶ οὗτος νόμος εὐσεβοῦς ἀθλήσεως, φειδοῖ τῶν διωκόντων μὴ ἑαυτοὺς ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς ἀγῶνας. Αὕτη τοιγαροῦν ἀπὸ τοῦ σαρκικοῦ ἀνδρὸς ἑαυτὴν 10 ἀφανῇ πρὸς βραχὺ καταστήσασα καὶ πρὸς τοὺς ἑαυτῆς κατὰ σάρκα γεννήτορας τὸν δρασμὸν προφασισαμένη, ἐκκλίναςά τε τὴν διεσταλμένην καὶ ἀριστερὰν τῶν ἀμφοτέρων ὁδόν, προσέδραμε πρὸς τοὺς πνευματικῶς αὐτὴν διὰ τῆς ἀγίας καὶ σεβασμίας κολυμβήθρας μέλλοντας ἀναγεννᾶν· οἱ καὶ θᾶττον τὸν πόθον αὐτῆς ἔργω 15 πεπληρώκασιν. Ὡς οὖν ἡξιώθη τοῦ ἀγίου βαπτίσματος, γέγονεν ἡ ποτὲ Γολινδοῦχ νῦν “γῆ ἀγία” καὶ “μερίς” Κυρίου, μετονομασθεῖσα Μαρία διὰ τῆς τοῦ ἀγίου βαπτίσματος ἀναγεννήσεως. Πληρωθεῖσῶν οὖν ἐπ’ αὐτῇ τῶν νενομισμένων ἡγουν ἡλαρίων ἡμερῶν, ὑπέστρεφεν εἰς τὰν ἀνδρικὸν αὐτῆς οἶκον, τὸν ἐν χειμασίᾳ καὶ ζάλῃ 20 τῆς ἀγνωσίας ὑπάρχοντα, φέρουσα μέντοι “κάρφος ἐλαίας ἐν τῷ στόματι”, ὡς ἐκείνη ἡ τοῦ δικαίου Νῶε περιστερὰ, τὴν ἑαυτῆς καὶ μόνην ἀπαγγέλλουσα τέως σωτηρίαν. Καὶ οὐκέτι μὲν ταῖς ἀνδρικαῖς ἀγκάλαις προσεπλάκη, ἀλλ’ οὐδὲ τοῖς πατράσοις ἤθεσιν ἐμῖ- 25 ἀνθη· σκοπὸς δὲ αὐτῇ τῆς τοιαύτης συνδιαγωγῆς οὗτος ἦν, τὸ χάκεινα τὰ θηρία τὰ ἄγρια καὶ ἀνήμερα τιθασσεῦσαι καὶ μεταβαλεῖν ἀπὸ τῆς ἀπιστίας εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν, ἵνα, καθῶς φησιν Ἡσαίας ὁ προφήτης, ὑπὸ τοῦ μικροῦ παιδίου, ὅς ἐστιν

1 Ἡσαία νη', 9 || κῶδ. ἀποσεισαμένη. — 4 κῶδ. γενέσθαι. — 5 κῶδ. ἀρμόζοντα. — 8 κῶδ. ἐμβαλεῖν. — 9 κῶδ. τοιγαροῦν ἀποτοῦ. — 10 κῶδ. προσβραχὺ || κῶδ. κατασάρκα. — 14 κῶδ. θάττον. — 15 κῶδ. ἡξιώθη. — 16 γῆ ἀγία] Ἐξόδ. γ', 5 || μερίς] Λουκ. ι', 42. — 18 κῶδ. ἡλαρίων || ἡλ. ἡμερῶν] ὅρα Διονύσι. Ἀρεοπαγ. σ. 1097c καὶ τὰ σχόλια Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ εἰς τὸν αὐτὸν Διονύσιον, σ. 556 Α. — 19 κῶδ. ἀνδρικῶν αὐτῆς. — 20 Γεν. η', 11. — 22 κῶδ. ἀπαγγέλλουσα || κῶδ. οἰκετε. — 26 κῶδ. καθῶς φησιν. — 27 Ἡσαία ια', 6 || κῶδ. ὅσεςτιν.

Χριστὸς κύριος, ἀχθῶσιν καὶ ποιμανθῶσιν λύκος μετὰ ἀρνός, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν μετὰ αὐτῆς τῆς ἀμνάδος Χριστοῦ. Ὡς ἐκεῖνοι μὲν ἔμενον ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν πλάνης ἀμετάβλητοι, αὐτὴ δὲ τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως τε καὶ πολιτείας ἐδραίως καὶ διαπύρῳ τῷ πνεύματι τὴν ὁδὸν διήγνεν, ἀπεπέμπετο δὲ καὶ τὸ συναυλίζεσθαι τῷ 5. ἀνδρί, πλέον δὲ καὶ τὸ συγκαθεύδειν αὐτῷ.

7. Αἰσθόμενος ὁ ἀσεβὴς ἐκεῖνος καὶ ἀλιτῆριος, μᾶλλον δὲ μαθὼν ἀκριβῶς ἐτέρου βίου, τουτέστι τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως, ταύτην γεγνουῖαν, δέον αὐτὸν μιμητὴν αὐτῆς γενέσθαι καὶ συλλήπτορα τῶν ἀγαθῶν ἔργων, τούναντίον πεποιήτο. Ἀπωδύρετο τὴν 10 ἑαυτοῦ πρόσκαιρον γινομένην ἐγκατάλειψιν· ἐθρήνει τῆς σαρκικῆς συναφείας τὸν χωρισμόν, ὅπως σαρκίνος ὢν καὶ ἀκάθαρτος· παρεκάλει μετὰ δακρύων πικρῶν τὴν ἄρνησιν αὐτὴν ποιήσασθαι τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Ὡς οὖν πολλὰ ποιήσας μετὰ πάσης ὁμοῦ τῆς μαγικῆς τε καὶ διαβολικῆς τέχνης ἔδρασεν οὐδὲν 15. πλέον — ἡ γὰρ οἰκία καλῶς ἐπὶ τῆς πέτρας, ἣτις ἐστὶν ὁ Χριστός, ὠκοδομήθη καὶ ἔμεινεν ἀκλόνητος καὶ ἀμετάτρεπτος, — προσέρχεται λοιπὸν τῷ πάλαι Χοσρόη οὐκέτι ὡς ἀνὴρ, ἀλλ' ὡς ἐχθρὸς ἅμα καὶ ἐκδικητής· ἀπαγγέλλει τὴν αἰτίαν, ὅτι χριστιανὴν γέγονεν ἢ ποτὲ γυνὴ αὐτοῦ Γολινδούχ. 20

8. Πέμπει οὖν πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς τινὰ τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ, οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἐπὶ μήκιστον χρόνον παρενοχλῶν αὐτὴν καὶ παραινῶν, ἀπειλῶν ἀπατῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἔπειτα δὲ καὶ προέτρεπε φάσκων· “Εἰ πεισθείης μοι καὶ ἀπαρνήσασθαι θελήσεις τὴν τῶν χριστιανῶν πίστιν, ἐπανελθεῖν δὲ εἰς 25. τὴν ἀρχαίαν σου θρησκείαν τε καὶ κατάστασιν, γυναικὰ σε, μὰ τοὺς θεοὺς, λαμβάνω”. Ἡ δὲ πρὸς τὸν ταῦτα διακονήσαντα λέγει·

2 κῶδ. ὡσεκεῖνοι. — 4 κῶδ. ἐδραίως καὶ διὰ πύρῳ. — 7 κῶδ. αἰσθόμενος ἀσεβὴς ἔ. κ. ἀλιτῆριος. — 8 κῶδ. τουτέστι. — 9 κῶδ. γενεσθαι. — 11 κῶδ. ἐαυτοῦ || κῶδ. ἐθρήνει — 12 σαρκίνος] οὕτως ὁ κῶδιξ. — 14 κῶδ. τῆς πίστεως ποιήσασθαι τοῦ χυ... μεταπίσης. — 16 κῶδ. ἐπιτήσπειρας || πέτρας] Ματθ. ζ', 24, 25. Λουκ. ζ', 47, 48. Κορινθ. 1, ι', 4. — 18 κῶδ. προσέρχεται || κῶδ. ἀλλῶς. — 19 κῶδ. ἅμα κ. ἐκδικητής. — 22 κῶδ. αὐτοῦ. οὐχάπαξ || κῶδ. ἐπιμήκιστον. — 23 κῶδ. αὐτὴ. — 26 κῶδ. γυναῖκα σε ματοῦς. — 27 κῶδ. προστὸν.

“Ἐρωτήσω σε καὶ λόγον ἓνα”. ὁ δὲ “εἶπε” φησὶν· ἡ δὲ πρὸς αὐτόν· “Βεβαίωσαι μοι ἀσφαλῶς, ὅτι ἐὰν λάβῃ με γυναῖκα ὁ βασιλεύς, οὐκ ἀποθνήσκει, καὶ ὑπακούω τοῦ βασιλέως τὸ πρόσταγμα”. Τοῦ δὲ φήσαντος, ὡς οὐδ’ ἐνδεχόμενον εἶη τοιοῦτό τι γενέσθαι
 5 ποτέ, ἄνθρωπος γάρ ἐστι καὶ θνητός ἐστιν, τάδε πάλιν πρὸς αὐτόν ἡ μάρτυς· “Ἐγὼ ἀθανάτῳ νυμφίῳ, τῷ Χριστῷ μου, ἐνυμφεύθην καὶ ἀθάνατον ἔχω βασιλέα, καὶ συμβουλευείς μοι τὸν ἀθάνατον καὶ αἰεὶ ὄντα καταλείψαι βασιλέα καὶ τὸν θνητὸν λαβεῖν με καὶ μὴ ἔχειν με αὐτὸν διὰ παντός; ἀλλ’ ἄπιθι πρὸς τὸν ἀποστείλαν-
 10 τὰ σε· π[οι]εῖτω ὅπερ βούλεται, ἐτοίμη γάρ εἰμι πάντα ὑπομεῖναι διὰ Χριστὸν τὸν ἐμὸν νυμφίον”.

9. Ἐπανελθὼν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα ὁ πεμφθεὶς παρ’ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάρτυρα, μηνύει καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὴν ἔνστασιν τῆς εἰς τὸν Χριστὸν πίστεως αὐτῆς. Ὁ δὲ βασιλεὺς Χοσρόης, ὁ νέος
 15 Ναβουχοδονόσωρ, ἐκέλευσεν αὐτὴν ἀπενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Ἀθήνης φρούριον, ὡς πάλαι ποτὲ ἐκεῖνος εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων τὸν Δανιήλ· ἔμεινε δὲ ἐν αὐτῷ τῷ φρουρίῳ ἔτη δέκα καὶ ὀκτὼ σεσιδρωμένη καθ’ ὅλου τοῦ σώματος. Ὅθεν καὶ μετὰ τὴν τοῦ Χοσρόου τελευτὴν ὁ τῆς μεγαλοπρεποῦς μνήμης Ἀριστόβουλος ἀπελ-
 20 θὼν εἰς πρεσβείαν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Περσίδι μαθὼν τὰ περὶ αὐτῆς, αἰτήσας εἰσῆλθεν εἰς τὸ φρούριον ἐκεῖνο καὶ ἔλαβεν εὐλογίας χάριν ἐκ τῶν περικειμένων αὐτῇ ἀλύσεων, ἀντ’ αὐτῶν παρασχὼν ἕτερα. Μείνασα οὖν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐν τοσούτῳ χρόνῳ, ἐδυνήθη καὶ γράμματα συριακὰ καὶ ψαλμοὺς συριστὶ μαθεῖν ἐκ τῶν
 25 ἐκεῖσε σὺν αὐτῇ καθειργμένων πιστῶν ἀνδρῶν, ὡς πολλοὺς καὶ τῶν ἀπίστων πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ δι’ αὐτῆς. Ὅπερ μαθὼν ἔτι περὶ τῶν ὁ Χοσρόης ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς, κακώσεις πολυτρόπους καὶ πληγὰς αὐτῇ πλείστας τηνικαῦτα προσήγαγεν. Ὁρμίσδας δὲ ὁ υἱὸς

3 κῶδ. οὐκαποθνήσκει. — 4 κῶδ. οὐδὲν δεχόμενον. — 5 κῶδ. τὰ δὲ π. προσ-
 αὐτόν. — 9 κῶδ. ἀλλὰ π. προστὸν. — 10 κῶδ. π[οι]εῖτω. — 12 κῶδ. προστὸν σῶ-
 τω καὶ ἐξῆς || κῶδ. παρὰ τοῦ. — 13 κῶδ. ταῖς ῥήματα. — 14 κῶδ. ὁδε. — 17 Δα-
 νιήλ σ’ 13-28 || κῶδ. ἐναυτῷ || κῶδ. ὀκτῷ. — 18 κῶδ. καθόλου. — 20 κῶδ. ἐναυτῇ
 τῇ περσίδι μ. τ. περιαὐτῆς. — 21 κῶδ. εἰστέ. — 22 κῶδ. αὐτῇ. — 25 κῶδ. συν-
 αὐτῇ. — 26 κῶδ. διατέτης. — 28 κῶδ. αὐτῇ || κῶδ. ὀρμίσδας.

αὐτοῦ, ὁ καὶ τὴν ἐκείνου βασιλείαν παραλαβὼν, ἐξέβαλε μὲν αὐ-
τὴν τῆς εἰρκτῆς, ἐν ᾗ ἐβέβλητο, μείζονας δὲ πληγὰς καὶ μάστι-
γας αὐτῇ καθ' ἐκάστην ἡμέραν προσάγων οὐ διελίμπανεν.

10. Τυπτομένης γοῦν αὐτῆς ἐν μιᾷ ὑπὸ τῶν δημίων ἀφει-
δῶς, ἡ μάστιξ ἐνεχθεῖσα καθ' ἐνὸς τῶν μαζῶν αὐτῆς διέτεμεν 5
αὐτὸν εἰς δύο· ἡ δὲ τὰς ἀλγηδόνας γενναίως ὑπομείνασα εὐχαρίστησε
τῷ Χριστῷ, ὅτι κατηξιώθη ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ παθεῖν. Παρα-
μυθησάμενος δὲ αὐτὴν ὁ τὴν θάλασσαν τεμὼν Θεὸς καὶ πάλιν
συνάψας, εὐθὺς καὶ παραχρῆμα συνῆψε τὴν διαιρεθεῖσαν θηλήν,
ὥς μηδὲ ὅλως φέρειν αὐτὴν τοῦ πάθους τεκμήρια, ἅμα μὲν ταύ 10
τὴν πειθὼν ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ καρτερῶς φέρειν τὰς βασά-
νους, ἅμα δὲ καὶ τοὺς ἀπίστους προτρέπων τὴν ἑαυτῶν ἀφέντας
πλάνην προστρέχειν τῷ ἀληθινῷ καὶ ζῶντι Θεῷ. Τί οὖν οἱ βα-
σανισταὶ καὶ οἱ τούτους ἐπιτάσσοντες; δέον, μεταβληθέντας αὐτοὺς 15
ἀπὸ τῆς ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα, ἡ πιστεῦσαι τῷ θαυματουργ-
γήσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἥ, εἰ μὴ τοῦτο πράξαι βούλοιντο,
οἰκτεῖραι γοῦν τὴν ὁμόφυλον ἀλλ' οὐχ ὁμόφρονα, τάναντία πεποιή-
κασι τῇ τοῦ Χριστοῦ νόμφῃ· βαλόντες γὰρ εἰς σάκκον στακτὴν
ζέουσαν, οὐκ ἀμοιροῦσαν, ὥς οἶμαι, οὔτε ἀνθρώπων, ἐν αὐτῷ τῷ
σάκκῳ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐνέβαλον· καὶ σφραγίσαντες τὸν σάκκον 20
ἔρριψαν αὐτὴν ἐν τινι τόπῳ, ἵνα πληρωθῇ καὶ νῦν, μικρὸν ὑπαλ-
λαττόμενον, τὸ φαλμικὸν λόγιον τὸ φάσκον· “καὶ ἔθεντο τὸ ἔνδυμα
μου σάκκον καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν· κατ' ἐμοῦ ἡδο-
λέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες
οἶνον”.

25.

11. Ἄλλ' οὐκ εἶσεν αὐτὴν ἀβοήθητον ὁ τοὺς τρεῖς παῖδας
ἐν τῇ χαμίνῳ διασώσας· ὥς γὰρ ἐξ αὐτῆς “τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς
ἐξετίναξεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς χαμίνου ὥς

1 κῶδ. ἐκεῖνου. — 2 κῶδ. εἰρκτῆς || κῶδ. μαστιγας. — 3 κῶδ. καθεκάστην ||
κῶδ. ουδιελ. — 4 κῶδ. ὑποτῶν. — 7 κῶδ. ὑπερτοῦ. — 9 κῶδ. παρὰ χρῆμα. —
10 κῶδ. μὴδε. — 17 κῶδ. ἀλλοῦχ. — 18 κῶδ. βαλλόντες γ. εἰσάκκον. — 19 κῶδ.
οὐκαμοιροῖσαν. — 22 Ψαλμ. ξη', 13, 14. — 26 κῶδ. παίδας. — 27 κῶδ. ἐξαν-
τες || Προσευχῆς Ἀζαρίου κλπ. στίχ. 25 καὶ 26.

πνεῦμα δρόσου διασυρίζον καὶ οὐχ ἤφατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ
 πῦρ, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς”, οὕτως καὶ νῦν τῆς παιδός,
 ἡγουν τῆς νόμφης Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἐκυρίευσεν ἡ
 τῶν ἀνθρώπων σωρεία, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τὴν καυστικήν τε καὶ
 5 πνιγώδη δύναμιν ἐκτινάξας καὶ διακόψας ὁ τὴν βάτον ἀφλεκτον
 διαφυλάξας — “ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν πῦρ κατὰναλίσκον ἐστίν” — πε-
 ρισφύζει καὶ τὴν μάρτυρα ταύτην, μετὰ τὴν παράτασιν τῆς τιμω-
 ρίας ἐκείνης, ἀβλαβῆ καὶ ἀκέραιον. Ἰσραηλίτις γὰρ ἀληθῆς τυγ-
 χάνουσα καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ ἔχουσα, τὸν ἐκ τῆς Αἰγυ-
 10 πτιακῆς καμινιαίας αἰθάλης καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀναξουσῶν φλυ-
 κταίνων καὶ αὕτη νῦν ἐξέφυγε κίνδυνον· ἔλεγε γάρ, ἐξαιρεθεῖσα ὑπὸ
 τῶν Χαλδαίων τοῦ σάκκου καὶ τῆς φυλακῆς, ὅτι “ἐνόμιζον ἐμαυ-
 τὴν μὴ εἰς σάκκον ἢ εἰς σποδιὰν πνιγώδη καὶ φλέγουσαν ὑπάρ-
 χειν, ἀλλ’ εἰς θάλαμον καὶ οἶκον διάφωτον, πάσης εὐωδίας πε-
 15 πληρωμένον, διάγειν τε καὶ ἐναυλίζεσθαι ἐν τοιοῦτοις οἴκοις διὰ τῆς
 τοῦ Θεοῦ μου βοηθείας”. Εἰκὸς οὖν ἦν καὶ αὐτῆς μελωδεῖν αὐτὴν
 τὸ Δαυιτικὸν λόγιον, ὅτι “διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζω-
 σάς με εὐφροσύνην, ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ
 καταनुγῶ· κύριε ὁ Θεὸς μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι”.
 20 Ἀλλ’ ὁ μὲν πάλαι Ναβουχοδονόσωρ τῷ θαύματι τῆς καμίνου κα-
 ταπλαγεῖς, τὸ ἄθραυστον τῶν παιδῶν θεασάμενος, δόγμα ἔθετο,
 τὸ μὴ δεῖν λέγειν τι κατὰ τοῦ θεοῦ Σεδράχ Μισάκ καὶ Ἀβδε-
 ναγῶ, τοὺς παῖδας δὲ τιμαῖς καὶ δορυφορίαις ἡμείψατο πλουσίως
 καὶ ἄρχειν αὐτοὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ προσέταξε τῇ αὐτοῦ· οἱ δὲ νῦν
 25 ἀπανθρωπότεροι Βαβυλώνιοι τὴν ἀγίαν ἀμνάδα καὶ παῖδα τοῦ
 Χριστοῦ οὐχὶ τιμαῖς, ἀλλὰ τιμωρίαις πλείοσιν ἐβαλλον· σκοπεῖτε
 γὰρ καὶ ἐν ποίᾳ πάλιν ἐτέρᾳ τιμωρίᾳ τὴν ἀθληφόρον ἐνέβαλον.

2 αὐτούς] οὕτως ἐν τῷ κώδι. — 3 κωδ. οὐκυρίευσεν. — 4 κωδ. σωρία. —
 5 Ἐξόδ. γ', 3. Ἐβρ. ἰβ', 29. — 6 Δευτερ. δ', 24. — 8 κωδ. ἀβλαβῆ || κωδ. ἰσραηλίτις. —

9 κωδ. ἐχουσα. — 10 τῶν] κωδ. τὸν. — 11 κωδ. ὑποτῶν. — 13 κωδ. εἰσάκκον ἢ
 εἰσποδιάν. — 17 Ψαλ. κθ', 12, 13. — 19 κωδ. τὸναιῶνα. — 20 Δανιήλ γ', 29. —
 22 κωδ. τί || Σεδράχ] οὕτως ὁ κώδιξ. — 24 κωδ. αὐτοῦ. — 27 κωδ. ἐνέβαλλον.

12. Δράκων ἦν ἡ καὶ ἔστιν παρ' αὐτοῖς (ὡς ὁ πάλαι ποτέ, δν [ὁ] Δανιήλ διὰ τῆς μάζης ἐθανάτωσεν), δν ἐν λάκκῳ ἐγκατάκλει- στον ἔχοντες, εἴτε ὡς θεὸν σέβοντες, εἴτε ὡς ἐχθρὸν νομίζοντες τῶν χριστιανῶν καὶ ἐκδικητὴν τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας οὐκ οἶδα, ὅμως δορυφοροῦντες καὶ τρέφοντες οὐ διαλιμπάνουσιν. Τί οὖν ποι- 5 οῦσιν οἱ τοῦ ἀποστάτου καὶ νοητοῦ δράκοντος ὑπουργοί; Ἐμβάλ- λουσι τὴν ἀμνάδα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἐκεῖνον τὸν λάκκον, ἐν ᾧ ἦν ἐκεῖνο τὸ θηρίον, ὀφείλουσαν ἐξαναλωθῆναι παραχρῆμα. Ἄλλ' ἡγνό- ησαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἄφρονες τύραννοι, καίτοι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ δράγμα τοῦ Δανιήλ ἔχοντες, οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ καὶ δις γενόμενον, 10 ὅτι καθάπερ ἐκεῖνος καὶ μετ' αὐτὸν ἡ πρωτομάρτυς Θέκλα τοὺς λέοντας νηστεύειν ἐδίδασκον, ὁμοίως καὶ αὕτη τὸν δράκοντα, κατὰ τὸ ἐν ψαλμοῖς εἰρημένον, τὸ "δράκων οὗτος, δν ἐπλασας ἐμπαί- ζειν αὐτῷ". δέδωκε γὰρ ἐξουσίαν ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει "πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶ- 15 σαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ". Ὡς οὖν ἐμβληθεῖσα εἰς τὸν λάκκον ἔστη ἐν μιᾷ γωνίᾳ ἡ μάρτυς, πεποιθυῖα μᾶλλον ὡς ἐν παραδείσῳ τυγχάνειν τρυφῆς, τὰς χεῖρας διαπετάσασα καὶ ὅλη σταυρὸς γεγο- νυῖα καὶ τὸ ὄμμα τείνασα πρὸς τὸν Θεὸν ἀκλινῶς, ὁ πάλαι ποτέ χρησάμενος ὀργάνῳ τῷ ὄφει Διάβολος πρὸς Εὐάν τὴν μητέρα 20 ἡμῶν, ἦν καὶ ἠπάτησε διὰ τῆς ἐψευσμένης αὐτοῦ ἐρωτήσεως, καὶ αὐτῇ τῷ δράκοντι χρησάμενός ὁ αὐτὸς νοητὸς δράκων, διὰ φόβου καὶ ἀπάτης ἐβούλετο καταγωνίσασθαι καὶ ἀνελεῖν τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ· ὑφ' οὗτο γὰρ τὸ θηρίον ἑαυτῷ καὶ τὸ στόμα εὐρύνον, προ- σαράσσον δὲ καὶ τοὺς ὀδόντας, ἐζήτει καταπιεῖν τὴν μάρτυρα· ἡ 25 δὲ τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ὅλως κατ' αὐτοῦ κεχρημένη, κατέλυεν αὐτοῦ τὰς προσβολὰς καὶ τὰ δῆγματα ὁ γὰρ τὸν προφήτην Ἰω- νᾶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους ἀναλλοίωτον διατηρήσας, ὥστε φάλ-

1 ἡ] κῶδ. εἰ. — 2 προσέθηκα τὸ ὁ || Δανιήλ ιβ', 27. — 4 κῶδ. ἀσεβείας. — 8 κῶδ. παρὰ χρῆμα. — 9 κῶδ. προὐφθαλμῶν. — 11 Θέκλα] Acta Pauli et The- clae 28, 33. — 12 κῶδ. ἐδίδασκον. — 13 Ψαλμ. ργ', 26. — 15 Λουκ. ι', 19 || κῶδ. ἐπιπάσαν. — 19 κῶδ. προστόν. — 21 Γεν. γ', 1 κέ. — 24 κῶδ. εὐρύνων. — 25 κῶδ. προσαράσσων. — 26 κῶδ. ὅλω. — 27 κῶδ. ταδήγματα.

λιν αὐτὸν ἐν αὐτῇ καὶ λέγειν "ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν Θεόν μου καὶ εἰσήκουσέν μου", καὶ "ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, κύριε ὁ Θεός μου", αὐτὸς καὶ τοῦτον φιμώσας προσέτασσε μὴ ἀδικῆσαι τὴν μάρτυρα.

- 5 13. Ἐπειδὴ οὖν, ὅλα εἰκός, καὶ αὐτὴν φόβος περιέσχε μικρὸς τὴν ἀρχήν, φανείς αὐτῇ ὁ συνήθης ἄγγελος, ὡς φησιν ὁ προφήτης Δαυὶδ, "παρεμβάλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς", λέγει αὐτῇ. "Μὴ ἄρά γε φοβῇ σὺ τὸ θηρίον τοῦτο"; Ἡ δὲ τῷ ἀγγέλῳ ἀπεκρίνατο. "Πῶς γὰρ οὐχί;
- 10 δέομαί σου, κύριέ μου". Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν. "Οὐ μὴ σε ἀδικήσῃ· μηκέτι φοβηθήσῃ αὐτῷ". Ἐξ αὐτῆς οὖν τῆς ὥρας οὐκέτι τὸ θηρίον βρόχον τοὺς ὀδόντας ἐπήρχετο αὐτῇ, ἀλλ' ὡς ἀρνίον ἡμερωθὲν προσήγγιζε τῇ καλλινίκῳ μάρτυρι καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς τοῖς γόνασιν τῆς ἀγίας· εὐλογεῖν οἶμαι τὸν θεὸν ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ
- 15 σχήματος παρεκάλει τὴν μάρτυρα· τοῦτο γὰρ καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ τρεῖς παῖδες ἔλεγον, ὃ μὲν ὅτι "αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι", οἱ δὲ πάλιν "εὐλογεῖτε, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη"· ὁ γὰρ ἡμέτερος ὕμνος ἐκείνων γίνεται, παρ' ὧν ἡμεῖς τὸ ὑμνεῖν λαμβάνομεν. Ὡς οὖν ἔμεινεν ἱκανὰς ἡμέρας
- 20 ἡ ἀγία μετὰ τοῦ δράκοντος ἄσιτος καὶ ἄποτος, αἰνοῦσα καὶ δοξολογοῦσα τὸν Θεόν, δεξαμένη καὶ δεχομένη τὰς προσβολὰς τοῦ νοητοῦ δράκοντος, γίνεται αὐτῇ καὶ ἕτερον θαῦμα γέμον ἐκπλήξεως· ἡ γὰρ ἀνθρωπίνη φύσις, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολήν, ὑπὲρ φύσιν τὰ τῆς ἀσθενοῦς φύσεως ὑπέμεινε καὶ μετὰ τοσαύτην ἀσι-
- 25 τίαν ὕστερον ἐπέινασεν· οἱ γὰρ ἀπάνθρωποι καὶ ὦμοι τύραννοι τῷ μὲν δράκοντι τροφὰς παρεῖχον προσφόρους, τῇ μάρτυρι δὲ οὐχὶ τροφήν παρεῖχον, ἀλλὰ βρῶμα τοῦ δράκοντος αὐτὴν ἐκείνην ἐπεθύμουν γενέσθαι. Φανείς γοῦν αὐτῇ ὁ ἄγγελος ἡρώτα περὶ τῆς

2 Ἰωνᾶ β', 3. — 3 Ἰωνᾶ β', 7. — 4 κῶδ. προσέ. — 5 κῶδ. φημάσας. — 7 αὐτῇ] κῶδ. αὐτὴν || κῶδ. φησίν.—8 Ψαλμ. λγ', 7.—9 κῶδ. ἄραγε.—14 κῶδ. αὐτοῦ.—15 κῶδ. ἑξαυτοῦ.—17 Ψαλμ. ρμγ', 7. — 18 Προσευχῆς Ἀζαρίου στίχ. 58. — 24 κῶδ. καθυπερβολήν. — 25 κῶδ. τοσαύτην. — 62 κῶδ. ἐπέινασεν. — 29 κῶδ. γοῦν α. ὁ ἄγγελος.

πείνης· ἡ δὲ τὸ [ἐπ'] ἀληθείας ἀπεκρίνατο εἰποῦσα, ὅτι “πρόσπεινος
 γέγονα καὶ εἰμί”. Ὁ δὲ ἄγγελος ἀψάμενος τοῦ στόματος αὐτῆς καὶ
 σφραγίσας αὐτὸ εἶπεν αὐτῇ “Ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ μὴ σου ἄφηται
 πεῖνα ἢ δίψα, καὶ ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ἔστω τοῦ μεταλαμβάνειν σε
 τροφῆς, εἴτε καὶ μὴ”. Ὅθεν καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ὥρας οὐκέτι ὠχλήθη 5
 ὑπὸ τῆς πείνης· ἀλλὰ καὶ ἐξεληθοῦσα ἐκ τοῦ λάκκου ἐκεῖνου, εἴ
 ποτε τροφῆς ἐβούλετο μεταλαβεῖν, ἄρτον βραχὺν βάπτουσα εἰς
 ἄκρατον καὶ τὸ πόμα μόνον λαμβάνουσα τὴν χρεῖαν τοῦ σώματος
 παρεμυθεῖτο, καὶ τοῦτο οὐ συχνῶς, ἀλλὰ σπανίως καὶ ὅτε ἤθελε,
 διὰ δέκα ἡμερῶν ἡ καὶ πλειόνων πράττουσα διεκαρτέρει, καθὼς 10
 φησιν ὁ κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν “οὐκ ἐπ’ ἄρτω μόνον ζήσεται ἄν-
 θρωπος, ἀλλ’ ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ”.

14. Ὡς οὖν ἔμεινεν ἐν τῷ λάκκῳ ἐκεῖνῳ μετὰ τοῦ δράκον-
 τος τριμηναῖον ἡ καὶ πρὸς χρόνον ἡ μάρτυς, ἀπτομένη καὶ τῆς
 κεφαλῆς καὶ τῶν χειλέων τοῦ ζώου, τὸ μὲν θηρίον διὰ τοῦ ἀγκί- 15
 στρου τῆς εἰς τὸν Χριστὸν πίστεως αὐτῆς ἡμέρωσεν, οἱ δὲ ἀσε-
 βεῖς τύραννοι ἔμειναν ἀμετάβλητοι, κατὰ τὸν ἀπ’ ἀρχῆς ἀνθρω-
 ποκτόνον ψεύστην καὶ πατέρα αὐτῶν Διάβολον, καίτοι γε καθ’
 ἐκάστην ἡμέραν προσήγγιζον τῷ λάκκῳ καὶ ἤκουον ψαλλούσης
 αὐτῆς καὶ διηγουμένης τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ· μόλις δέ ποτε, οὐχ 20
 ὥς οἰκτεῖραι βουλόμενοι, μειζόνως δὲ κακῶσαι πειρώμενοι, ἀνέλ-
 कुσαν αὐτὴν ἐκ τοῦ λάκκου, ὥσπερ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν τὸν
 Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου τῶν λεόντων καὶ οἱ ἀπειθεῖς Ἰουδαῖοι τὸν
 προφῆτην Ἰερεμίαν ἐκ τοῦ βορβόρου τοῦ λάκκου. Ἀλλ’ οὐδὲ οὕτως
 ἡ κατεπλάγησαν ἡ ἐτίμησαν ἡ ἐλευθέραν ἀφῆχαν τῶν δεσμῶν καὶ 25
 τῶν μαστίγων τὴν μάρτυρα. Τοῦναντίον μὲν οὖν ἐφευρέσεις κακῶν
 ἐτεκταίνοντο κατ’ αὐτῆς· ὥς γὰρ ἐξέλιπον ἐξερευνήσεις τιμωριῶν
 ποιούμενοι κατὰ τῆς ἀδάμαντος, οἱ καὶ ἀπεκρούοντο θᾶπτον, ὥς

1 προσέθηκα τὸ ἐπ’ || πρόσπεινος] πρβλ. Πράξ. ι’, 10.— 2 κῶδ. ἀψάμενος.— 5 κῶδ.
 ἐξαυτῆς.— 6 κῶδ. ὑποτῆς.— 7 κῶδ. μετὰ λαβεῖν.— 8 κῶδ. τοπόμα.— 11 Δευτερ.
 η’, 3. Ματθ. δ’, 4. Λουκ. δ’, 4 || κῶδ. ἐπάρτω.— 12 κῶδ. ἐπιπαντὶ || κῶδ. διαστόμα-
 τος.— 14 κῶδ. ἀπτομένη.— 15 ἀγκίστρου] πρβλ. Ματθ. ιη’ 27.— 17 κῶδ. ἀπαρχῆς.—
 18 κῶδ. αὐτὸν.— 19 κῶδ. καθέκαστην.— 20 κῶδ. διηγουμένης.— 21 κῶδ. μειζώνως.—
 23 Δανιὴλ ς’, 23 || κῶδ. ἀπειθεῖς.— 24 Ἰερεμ. με’, 13 || κῶδ. ἀλλοῦδε.— 28 κῶδ. θάπτον.

βέλος στερρῷ προσρηγνύμενον πύργῳ, καὶ ἐτέραν ἐπινοοῦσι τιμω-
ρίαν αἰσχροουργίας ἀνάμεστον. Τίς οὖν αὕτη; βουλευόνται πονηρὰν
βουλὴν ἐπὶ τῷ μίαναι καὶ φθαρῆναι τὸν ναὸν τοῦ σώματος τῆς
ἀγίας ἐκείνης ψυχῆς· ποιοῦσιν δὲ αὐτὴν ἐγκατάκλειστον εἰς ἕνα
5 οἶκον, καὶ συλλέξαντες πλῆθος ἀνδρῶν ἀσώτων ἐπέτρεπον οἱ τύ-
ραννοι εἰσιέναι καὶ μίαναι τὴν ἀμίαντον τοῦ Χριστοῦ νόμφην· ἡ
δὲ τὸ ἀσθενές τέως τῆς φύσεως ἐννοοῦσα καὶ καθ' ἑαυτὴν διαλο-
γισζομένη, μήπως κατισχύσωσιν αὐτῆς οἱ λήσταρχοι καὶ Ἀραβικοὶ
λύκοι — τῶν γὰρ θηρίων οἱ πονηροὶ ἄνθρωποι χεῖρονες τυγχά-
10 νουσι —, τὸν Θεὸν παρακαλεῖ συνήθως αὐτῇ βοηθὸν γενέσθαι λέ-
γουσα· “ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπων πονηρῶν ἀπὸ ἀνδρῶν
ἀδίκων καὶ δολίων ῥῦσαί με”. Ἀλλ' ὁ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Σω-
σάνναν περιωσάμενος αὐτίκα καὶ ταύτης γέγονε σκεπαστῆς καὶ
ἀντιλήπτωρ· πατάξας γὰρ ἀορασίᾳ καὶ αὐτίς, ὡς τοὺς Σοδομίτας
15 ἐπὶ τοῦ Λῶτ καὶ τοὺς Σύρους ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου, τοὺς
εἰσερχομένους ἄνδρας πρὸς τὴν μάρτυρα διεκώλυσεν ἄψασθαι αὐτῆς·
οὐ γὰρ ἐώρων αὐτήν, αὐτὴ δὲ πάντας ἐβλεπε τοὺς εἰσερχομένους
ἄνδρας πρὸς αὐτήν. Καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τῇ ἀσωτίᾳ παρεσκευασμένοι
πολλάκις εἰσερχόμενοι καὶ ἐξερχόμενοι εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἦν
20 ἡ τοῦ Θεοῦ νόμφη, ἐξῆσαν κατησχυμένοι καὶ ἄπρακτοι, λέγον-
τες, ὅτι “οὐδὲν θεωροῦμεν, οὔτε μὴν ἔστιν ἔσω τις”. οἱ δὲ τὴν
φυλακὴν πεπιστευμένοι εἰς τὸ οἶκημα ἐθεώρουν αὐτὴν καθεζο-
μένην καὶ δοξάζουσιν τὸν Θεόν. Ἡρώτων δὲ αὐτὴν οἱ φύλακες, λέ-
γοντες “ποῦ ἀπῆλθες, ἡ πῶς ἀφανὴς γέγονας”; ἡ δὲ πρὸς αὐτοὺς
25 ἔλεγε μηδαμοῦ ἀνακεχωρηκένας, ἡ ἔξω τοῦ οἴκηματος γενέσθαι.

15. Διαλυθείσης οὖν καὶ ταύτης αὐτῶν τῆς ματαιοπονίας, ἔλε-
γον οἱ ἀσεβέστατοι Βαβυλώνιοι πρὸς αὐτούς, ὅτι “γοήτριά ἐστι
καὶ φαρμακίς· οὐκέτι δυνάμεθα περιγενέσθαι αὐτῆς”· καὶ διδόασιν
κατ' αὐτῆς ἄλλην δῆθεν ἀπόφασιν· ἔστι δὲ αὕτη. Νόμος, ἡγου

3 κῶδ. ἐπιτὸ μ. κ. φθαρεῖται. — 8 κῶδ. ἀραβικοί. — 11 Ψ αλμ. ρλθ', 1. — 12 Ἰω-
σήφ] Γενέσ. λζ', 26-28 || Σωσάνναν] Δανιήλ α', 45-64. — 13 κῶδ. σωσίνα π. αὐτίκα ||
σκεπαστῆς] Γενέσ. ις', 2. — 14 ἀντιλήπτωρ] Ψ αλμ. νη', 17 || πατάξας ἀορασίᾳ] Γενέσ.
ιβ', 11. Βασιλ. 4, ε', 18. — 16 κῶδ. προστεῖν μ. διέκώλυσεν. — 18 κῶδ. ἐπιτῇ ἀσωτία. —
21 κῶδ. ἔστιν ε. τίς. — 23 κῶδ. ἡρώτων. — 27 κῶδ. αὐτοίς. — 29 κῶδ. καταντῆς.

ἔθος ἐστὶ παρὰ Πέρσαις βουλλοῦσθαι τὸν τράχηλον τοῦ καταδικαζομένου διηνεκῶς ἐν ἑξορίᾳ. Βουλλοῦσι γοῦν καὶ τὴν μάρτυρα, τὴν ἐσφραγισμένην ἤδη τῷ σημείῳ καὶ τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ μετὰ ἄλλων, οὐχὶ μαρτύρων ἀγίων, καταδίκων δέ, τάττουσιν, ὅπως ἂν πληρωθῇ καὶ νῦν τὸ “μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθην” καὶ “εἰ 5 ἐμὲ ἐδίωξαν”, ὥς φησιν ὁ Κύριος, “καὶ ὑμεῖς διώξεουσιν”. πέμπεται δὲ καὶ αὕτη εἰς τινα τόπον, ἤτοι χώραν, διηνεκῶς καταδικασθεῖσα τὴν ἑξορίαν. Ὡς οὖν ἀρνίον ἄκακον τοῦ τυθῆναι ἀπήγετο ἡ ἀγία· ἐξαιρεῖται δὲ τοῦ θανάτου καὶ ταύτην ἄγγελος, ὡς τὴν Σωσάνναν ὁ Δανιήλ, μᾶλλον δὲ κάκεινὴν καὶ ταύτην “τὸ πνεῦμα 10 τὸ ἅγιον” παρίσταται γὰρ ὁ ἅγιος ἄγγελος τῷ ἀπάγοντι αὐτὴν δεσμοφυλάκι καὶ λέγει αὐτῷ· “ἀπόλυσον ταύτην τὴν γυναῖκα”. Τοῦτο δὲ οὐ μόνον ἄπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις φανεῖς αὐτῷ εἶπεν· ὁ δὲ δεδοικῶς τὸν ἀπὸ τοῦ βασιλέως κίνδυνον, τὸ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου προσταχθὲν αὐτῷ οὐκ ἐπλήρωσε, φάσκων, ὡς “εἰ μὴ κατὰ τὸ 15 αὐτοῖς νεομισμένον ἢ βούλλα·δειχθῇ τῷ βασιλεῖ, οὐ πιστεύεται τῶν καταδίκων ὁ θάνατος, καὶ καταδικάζομαι εἰς τὴν ἑμαυτοῦ κεφαλὴν”. ἡ γὰρ βούλλα οὐκ ἂν ἄλλως ἀφήρητο τοῦ τραχήλου σώα καὶ ἀκέραιος, εἰ μήτοι γε τῆς κεφαλῆς ἀποτεμνομένης· τοῦτο δὲ μετὰ θάνατον προδήλως ἐγίνετο τῶν ἐν τῇ ἑξορίᾳ ἰδίῳ θανάτῳ τὸν 20 βίον αὐτῶν καταστρεφόντων. Εἵτα τί γίνεται; λέγει τῷ δημῷ πάλιν ὁ ἄγγελος· “ὑφορᾷς τὸν κίνδυνον τὸν ἐκ τοῦ βασιλέως σου, ἐὰν μὴ ἐπιδείξης αὐτῷ τὴν βούλλαν τῆς γυναικός”; τοῦ δὲ φήσαντος οὕτως ἔχειν, λαβὼν ὁ ἄγγελος τὴν βούλλαν σώαν καὶ ἄτμητον ἐκ τοῦ τραχήλου τῆς μάρτυρος δέδωκε τῷ δεσμοφυλάκι· 25 ὁ δὲ ταύτην λαβὼν διηγήσατο τῇ ἀθλοφόρῳ πᾶσαν τὴν ὀπτασίαν καὶ ἐνέργειαν τοῦ ἀγγέλου, καὶ ὅτι “ἀπελύθη καὶ ὑπαγε ὅπου θέλεις”. ὅπερ καὶ γέγονεν.

1 κῶδ. παραπέρσαις. — 3 κῶδ. τηνεσφραγ. — 5 Λουκ. κβ', 87. — 6 Ἰωάν. εὐαγ. ιε', 20. — 10 Δανιήλ α', 45. — 12 κῶδ. λεγει α. ἀπόλυσον. — 13 κῶδ. ἄπαξ. — 14 κῶδ. ἐποτοῦ. — 15 κῶδ. οὐκ ἐπλήρωσε. — 18 οὐκ ἂν ἔγραψα ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ κῶδ. κᾶν. 19 κῶδ. ἀποτεμνομένης. — 20 κῶδ. ἐντῇ. — 21 κῶδ. βίοναυτῶν. — 22 κῶδ. ὑφορᾷ. — 24 κῶδ. οὕτως. — 26 κῶδ. διηγῆσατο || κῶδ. ὀπτασίαν. — 27 κῶδ. καὶ ἐνέργειαν || κῶδ. διαπελύθης.

16. Θεωρήσασα γὰρ τὴν βούλλαν ἡ μάρτυς ἀφαιρεθεῖσαν μὲν ἀπὸ τοῦ ἑαυτῆς τραχήλου, ἐν ταῖς χερσὶ δὲ βλεπομένην τοῦ δεσμοφύλακος, ἐν νῷ λαβοῦσα τὴν τοῦ Θεοῦ δύναμιν καὶ ὅτι ὡς τὸν κορυφαῖον τῶν ἀποστόλων Πέτρον ἐκ τῶν ὁσμῶν καὶ τῆς φυλακῆς ἠλευθέρωσεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ ἀγγέλου, οὕτω καὶ νῦν αὐτήν, ἐδόξασε μὲν τὸν Θεόν, ἐστόγνασε δὲ καὶ ἐλυπήθη διὰ τί μὴ ἐπέτυχε διὰ τοῦ ξίφους ἡ καὶ ἐτέρων βασάνων τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως. Στεναζούσης δὲ αὐτῆς καὶ μεγάλως ἐπὶ τούτῳ δυσφορούσης, ἀπιστούσης τε μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἐπὶ τὸ Νίτζιον, φαίνεται 10 πάλιν ὁ ἄγγελος λέγων αὐτῇ· “διὰ τί περίλυπός εἰς; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζουσα πορεύῃ”; ἡ δὲ πρὸς τὸν ἄγγελον φησίν, “ὅτι οὐ γέγονα ἀξία τοῦ διὰ τῆς τομῆς τοῦ ξίφους καὶ τοῦ μαρτυρίου τελειωθῆναι”. Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν· “ἐγὼ σου πληρῶ τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην”, καὶ δείκνυσιν αὐτῇ σπάθην καὶ προτρέπει στή- 15 ναι τὸν ἑαυτῆς αὐχένα λέγων· “Ἴδου νῦν ἀποτέμνω σου τὴν κεφαλὴν”. ἡ δὲ πρόθυμος τοῦτο πεποίηκεν· ὁ δὲ ἄγγελος προσάγει τῷ τραχήλῳ αὐτῆς τὴν σπάθην, ἡ δὲ ἐργάζεται τὴν τομὴν. Οὕτω τυπώσαντος τοῦ ἀγγέλου τὴν ὄρασιν, στάζει τὸ αἷμα, εἰς πίστωσιν αὐτῆς, εἰς τὰ ἐκείνης ἐνδύματα· ἦν τινα ἐσθῆτα φέρουσιν τὰ 20 αἷματα καὶ οἱ ταῦτα παρ’ αὐτῆς μαθόντες ἐθεάσαντο καὶ ἐπληροφορήθησαν· “Ὅθεν καὶ πολλοὶ τῶν ἐχόντων ποικίλας νόσους ἀπτόμενοί τε αὐτῆς καὶ τῶν ἱματίων αὐτῆς ἐθεραπεύοντο· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ τὴν τομὴν ποιήσας ἄγγελος προεῖπεν αὐτῇ, ὅτι “πολλὰς ἰάσεις τὰ ἡμαγμένα σου ἱμάτια ποιεῖν ἔχουσιν”. ἐφαίνετο δὲ καὶ 25 τὰ τεκμήρια τῆς τομῆς ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτῆς.

17. Ἀλλὰ μηδεὶς ἀπιστεῖτω· ὁ γὰρ ἐκ παρθένου τεχθεὶς καὶ τὴν παρθενίαν φυλάξας ἄφθαρτον, τὴν τε θάλασσαν τεμὼν εἰς διαιρέσεις καὶ πάλιν συνάψας ὡς Θεὸς ἰσχυρὸς, καὶ τοῦτο δυνατὸς ἦν ποιῆσαι· “θέλημα γὰρ τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τῆς

5 ἠλευθ. διὰ τοῦ ἀγγέλου] Πράξ. ιβ', 7.— 8 κῶδ. ἐπιτοῦτο. — 9 κῶδ. ἐπιτόν. — 20 κῶδ. παραντίζ.— 21 κῶδ. τῶν ἐχόντων ποικίλας ν. ἀπτόμενοι. — 23 κῶδ. τὸμην.— 24 κῶδ. ἡμαγμένα || κῶδ. ἐφαίνετο. — 27 θάλ. εἰς διαιρέσεις] Ψαλμ. ρλ', 13. — 29 Ψαλμ. ρμδ', 19.

δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς· οὐ μόνον γὰρ τοῦτο
 νῦν πεποίηκεν ὁ παντοδύναμος κύριος Θεὸς ἡμῶν, ἀλλὰ [καὶ τῷ]
 καιρῷ Λικινίου τοῦ διώκτου τοιοῦτόν τι γέγονεν. Τὸν γὰρ ἄγιον Βα-
 σιλέα—ἐπίσκοπος δὲ ἦν οὗτος τῆς πόλεως Ἀμασειας—ἀποτεμὼν ὁ
 Λικίνιος ἐκέλευσε ριφῆναι [τὴν κεφαλὴν μὲν ἐτέρωθι], ἐτέρωθι δὲ τὸ 5
 σῶμα τοῦ ἁγίου, εἰς τὴν τῶν Νικομηδεῶν θάλασσαν· ἐν τοῖς
 ἐκεῖσε γὰρ βασιλείοις ὁ Λικίνιος τὸ τηνικαῦτα διέτριβεν. Συνήφθη
 δὲ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἁγίου τῷ σώματι αὐτοῦ καὶ διὰ θαλάσσης ὑπὸ
 τὸν βυθὸν ἀπὸ Νικομηδείας ἀνέπλευσεν εἰς Σινώπην τὴν πόλιν·
 κάκεισε παραγενόμενοι τοῦ ἁγίου οἱ μαθηταί, οὕτω γὰρ κατ' ὄναρ 10
 ἐφάνη αὐτοῖς ὁ ἅγιος λέγων· “δεῦτε εἰς Σινώπην καὶ λάβετε με·
 ἐκεῖσε ὑμᾶς περιμενῶ”— οἱ δὲ παραγενόμενοι, χαλάσαντες σαγή-
 νην, ἔλαβον ὃν ἐφίεντο μαργαρίτην καὶ ἀπήνεγκαν εἰς τὴν ἑαυτῶν
 πόλιν Ἀμάσειαν. Πλὴν ὅμως πρὸς πληροφορίαν τῶν τότε πιστῶν
 ἐδείκνυντο τὰ τῆς τομῆς τεκμήρια κυκλωτέρως ἐν τῷ τραχήλῳ τοῦ 15
 ἁγίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος· ἀλλ' ἐπανελθωμεν ἐπὶ τὸ προκείμενον.

18. Ἐλθοῦσα τοίνυν εἰς τὴν Νιτζίβιν ἡ ἁγία μάρτυς Μαρία
 διῆγεν ἐν αὐτῇ, πολλοὺς ὠφελοῦσα καὶ ἐπιστρέφουσα πρὸς τὸν
 Θεόν· γενομένης δὲ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Περσῶν ἐπὶ Ὀρμίσδαν
 τὸν ἑαυτῶν βασιλέα—αὐτὸς γὰρ καὶ τὰς πλείονας τιμωρίας προ- 20
 σήγαγε τῇ μάρτυρι—, ἔθετο εἰς τὴν κάρδιαν αὐτῆς καταλαβεῖν
 τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν εὐχῆς χάριν· καὶ δὴ τῷ νοήματι τὸ ἔργον ἐπηκολούθησεν.
 Φθάσασα τοίνυν εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς μέρη τῆς Ἀνατολῆς παρέβα-
 λεν ἐν τινι τόπῳ, ἐν ᾧ μοναστήριον, μᾶλλον δὲ συνακτῆριον λη- 25
 στῶν, ὑπῆρχεν· τῆς γὰρ λύμης καὶ νόσου τῆς τῆς Σευηριανῆς
 ἐτύγχανον κακοφροσύνης. Βουλευθείσης οὖν αὐτῆς μεταλαβεῖν τοῦ
 σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, — ἐνόμιζε γὰρ αὐτοὺς ὀρθο-

2 κῶδ. ἀλλὰ καιρῷ. — 4 κῶδ. οὗτος || κῶδ. ἀμασίας. — 5 προσέθηκα τὸ τὴν
 κεφαλὴν μὲν ἐτέρωθι. — 6 κῶδ. τωννικομηδεων. — 8 κῶδ. ὑποτόν. — 9 κῶδ. ἀπο-
 νικομηδείας || κῶδ. σινώπην οὕτω καὶ κάτω. — 10 κῶδ. κατόναρ. — 14 κῶδ. προσ-
 πληροφορίαν. — 15 κῶδ. κυκλωτέρως. — 16 κῶδ. ἀλλεπανελθ. ἐπιτοπροκείμενον. —
 17 κῶδ. ἐλθοῦσα. — 23 τῷ] κῶδ. τὸ. — 24 κῶδ. καθήμας.

δόξους εἶναι —, ἡρώτων τὴν μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ “τίς εἴ” καὶ πόθεν ἦκεν καὶ ποίας μερίδος τυγχάνει καὶ τίνας ἢ ποίους προσδέχεται ἱερεῖς, προσεπονομάζοντες καὶ τὰ ὀνόματα τῶν προύχόντων τῆς ἑαυτῶν αἰρέσεως· ὡς δὲ συνήθως ἢ τὸν ἀληθινὸν
 5 νυμφίον ἔχουσα Χριστὸν κηρύξασα τὴν ὀρθὴν τῆς πίστεως ὁμολογίαν εἶπεν, ὅτι “ἐγὼ ταπεινὴ χριστιανὴ εἰμι, κοινωνικὴ τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας”· καὶ οὐ προσδεχθεῖσα παρ’ αὐτῶν ἀπέστη εἰς ἕτερον τόπον· οἱ δὲ μοναχοί, μᾶλλον δὲ μισαροί, τοὺς ἀπίστους στρατιώτας, τοὺς καὶ τὸν Κύριον
 10 σταυρώσαντας, μιμησάμενοι, κλήρους πρὸς ἑαυτοὺς ἐπέβαλον φάσκοντες· “Τίς αἴτιος ἢ ἀνάξιος ὤφθη; ἡμεῖς οἱ μὴ δεδωκότες αὐτῇ κοινωνίαν, ἡ αὕτη”; Καὶ δὴ πίπτει ὁ κλῆρος ἐπὶ τοὺς δεδωκότες ἐκείνους αὐτούς· αὐτοὶ γὰρ καὶ τὸν ἄτμητον χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ σχίζουσι διὰ τῆς αὐτῶν φαντασιώδους καὶ συγκεχυμένης,
 15 λέγω δὴ τῆς Σευηριανῆς τερατώδους δογματοποιίας.

19. Ἄλλ’ οἱ μὲν μοναχοί, μᾶλλον δὲ Δαίμονες ἄγριοι, οὕτως ἀπεπέμψαντο τὴν ἀμνάδα τοῦ Χριστοῦ· ἡ δὲ μετελιθοῦσα ἦκεν, καὶ καταλύσασα εἰς ἕτερον οἶκον εὔρε πάλιν ἐξ ἡμισείας τὸ κακόν· ἦν γὰρ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ οἴκῳ ἀνδρόγυνον, καὶ ἡ μὲν ἀνδρεία
 20 γυνὴ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως κατεῖχε [τὰ] δόγματα, ὁ δὲ ἀνανδρὸς ἀνὴρ τῆς τῶν Ἀκεφάλων κακοφροσύνης κατεῖχε τὰ σπέρματα· κακῶν γὰρ διδασκάλων κακὰ τὰ μαθήματα. Τί οὖν ἡ μάρτυς; τί ἔπασχεν ὑπ’ ἀμφοτέρων αὐτῶν; Ἡ γυνὴ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον εἶλκεν πίστιν, ὁ δὲ ἀνὴρ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ προ-
 25 τρέπει κακοπιστίαν. Ὡς οὖν εἶδεν ἑαυτὴν ἡ μάρτυς ἐξ ἀμφοτέρων διελκομένην, οὐκ ἄλλως ἔδωκεν ἑαυτὴν ἐπὶ τῷ κοινωνῆσαι, πρὶν τοί γε θεοθεν αὐτῇ γεγονέναι τοῦ κρείττονος καὶ τῆς ὀρθῆς ὁμολογίας ἢ ἀποκάλυψις. Καὶ δὴ μεινάσης χρόνον αὐτῆς οὐκ ὀλίγον ἀκοινωνήτου, φαίνεται πάλιν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, ἅμα καὶ τὸ ἀνεπί-

2 ἢ ποίους] κωδ. ἡπίους. — 4 κωδ. ὡσθε. — 6 κωδ. εἰμί. — 8 κωδ. παρηντων. — 10 κωδ. ἐπέβαλλον. — 12 κωδ. ἐπιτοῦς. — 15 κωδ. δογματοποιίας· ἄλλοι. — 17 κωδ. ἦκεν. — 18 κωδ. ἐξημισείας. — 19 κωδ. ἀνδρεία. — 21 κωδ. τῶνακεφάλων. — 23 κωδ. προστῆν. — 24 κωδ. ὅδε ἃ. προστήνεαυτοῦ. — 25 κωδ. ἐξαμφοτέρων. — 26 κωδ. ἐπιτ’ || κωδ. πρίντιγε. — 28 κωδ. οὐκὸλίγον.

ληπτον καὶ ὀρθὸν δόγμα σαφηνίζων, ἅμα καὶ προτρέπων αὐτὴν αὐτῷ ἀκολουθεῖν. Εἰσέρχονται εἰς τὴν τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίαν ἀμφοτέροι· δείκνυσιν ὁ ἄγγελος τῇ ἀθλοφόρῳ τὴν διαφορὰν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς κακοπιστίας. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ τυποῖ τὴν θρασιν; ὑποδείκνυσιν ἑαυτὸν βαστάζοντα ποτήριον, δύο ἔχον δια- 5 φορὰς ἐν διαιρέσει, τὸ μὲν ἐν μέρος γέμον φωτός, τὸ δὲ ἕτερον σκότους. Προσάγει πεῦσιν ἡ μάρτυς τῷ ἀγγέλῳ· “Τίς ἐστὶν ἡ διαφορὰ τῆς αἰρέσεως τοῦδε τοῦ ποτηρίου, κύριέ μου, κύριε”; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν φησὶν· “Τὸ μέρος τὸ πεφωτισμένον ἡ πίστις τῶν εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν κοινωνούντων ἐστίν· σὺ τοίνυν εἰς τοῦτο 10 [τὸ] δεξιὸν μέρος, ἔχουν εἰς τὴν ἁγίαν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν κοινωνῶναι· τὸ δὲ ἕτερον, ὅπερ ἐστὶν ἀριστερόν, ἡ τῶν αἰρετικῶν κακοπιστία τυγχάνει· μὴ ἄφη, μηδὲ προσεγγίσῃς ἐκεῖνους”. Ταῦτα οὕτως διδαχθεῖσα ἡ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς καὶ πληροφορηθεῖσα, καὶ ἑτέροις ὕστερον διηγησαμένη, τοῦ λοιποῦ ἀνενδοιάστως εἰς τὴν 15 ἁγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν μετελάμβανε τοῦ σώματος καὶ αἵματος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

20. Μετὰ δὲ καὶ ταύτην τὴν ὁπτασίαν ἀπάρασα τῶν μερῶν ἐκεῖνων, ὡς Μωσῆς ἐκεῖνος ὁ τοῦ Θεοῦ θεράπων μετὰ τῆς σκηνῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ περιπολοῦσα ἐκ τόπου εἰς τόπον, ἡβουλήθη 20 καταλαβεῖν καὶ τὸν σηκὸν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεργίου καὶ Βάχχου ἐν τῷ Βαρβαρικῷ χάριν εὐχῆς· ὅπερ καὶ πεποίηκεν. Πληρώσασα γοῦν τὴν εὐχὴν, ἐκεῖθεν ἀπάρασα κατέλαβε τὰ Ἱεροσόλυμα, τοὺς ἁγίους καὶ σεβασμίους τόπους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὡς οὖν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγίᾳ Πόλει διέτριβεν, παρέβαλε μοναχῷ τινι 25 μεγάλῳ, πρόγνωσιν ἔχοντι· ὃς ἰδὼν αὐτὴν προσηγόρευεν αὐτὴν εἰπὼν ** καὶ γὰρ ὑπερβαλλόντως καὶ τὴν ὑψηλὴν ταπεινώσιν ἐκέκτητο καὶ πρὸς τὸν πατέρα μετ’ εὐλαβείας ἀπεκρίνατο· “Τίς γὰρ εἰμι ἐγώ, κύριέ μου κύριε”; Ἐπὶ πολὺ γοῦν διάστημα τῆς ἡμέ-

9 κῶδ. προσαύτην. — 11 προσέθηκα τὸ τὸ || κῶδ. ἐκκλήσιαν. — 13 κῶδ. μηδε-
προσεγγίσῃς. — 15 κῶδ. ἀνενδυάστως. — 18 κῶδ. ὁπτασίαν. — 25 κῶδ. τινί. —
27 μετὰ τὸ εἰπὼν ὑπάρχει χάσμα· κῶδ. εἰπὼν, καὶ γὰρ (εἰ μὴ δι’ ὁμοιοτέλευτον οὐκ
ἀντέγραψα τὸ νῦν ἐνταῦθα διακρινόμενον χάσμα). — 28 κῶδ. προστὸν π. μετευλαβείας. —
29 κῶδ. εἰμι || κῶδ. ἐπιπολι

ρας διαφόρους καὶ ἐπωφελεῖς λόγους ποιησαμένων αὐτῶν, ἐκινήθη
 καὶ τὰ περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ τῆς παρουσίας τοῦ
 Ἀντιχρίστου· καὶ στενάξας ὁ γέρων λέγει τῇ μάρτυρι ἅπερ καὶ
 αὐτὴ ἠπίστατο· «Ἦγγικε τὸ τέλος καὶ ἡ παρουσία τοῦ Ἀντιχρί-
 5 στοῦ· ἐγὼ γὰρ γέγονα μαθητῆς μεγάλου πατρός, ὃς ἔλεγεν, ὅτι
 οὐ μετὰ πολὺν χρόνον ἀναδείκνυται "ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρό-
 μενος ἄνομος" ἄνθρωπος, καθὼς καὶ αἱ θεῖαι Γραφαὶ τὰ περὶ
 αὐτοῦ σημαίνουσιν· καὶ εἰσὶ τινες ταύτης τῆς γενεᾶς, οἵτινες ἐν
 ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ φθᾶσαι ἔχουσιν· "τὸ γὰρ μυστήριον τῆς πλά-
 10 νης ἤδη ἐνεργεῖται", καθὼς φησι Παῦλος ὁ θεῖος ἀπόστολος. Εὐ-
 ζώμεθα οὖν, ἵνα ὁ Κύριος μετ' εἰρήνης ἡμᾶς παραγάγῃ τοῦ βίου
 τούτου καὶ περισώσῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν ἐξελέξατο». Τούτων ἀκού-
 σασα τῶν λόγων ἡ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς ἐπεσφράγιζε καὶ αὐτὴ
 ταῦτα οὕτως ἔχει· καὶ γὰρ "κἀγώ, δέομαί σου", φησὶν, "ὅτε
 15 ἤμην ἐγκεκλησμένη εἰς τὸ τῆς Λήθης φρούριον, ἤκουσα παρὰ τοῦ
 ἀγγέλου, ὅτι ἤγγικεν ἡ παρουσία τοῦ Ἀντιχρίστου, καὶ ἐγγὺς
 ἐστὶν ἐπὶ θύραις".

21. Πληρωσάντων τοίνυν αὐτῶν καὶ τὰ περὶ τῆςδε τῆς ἀπο-
 καλύψεως, ἤγουν προγνώσεως, ῥήματα, ὁ μὲν γέρων ἔμεινεν, ἐν
 20 ᾧ ἦν τόπῳ· αὐτὴ δὲ τὴν εὐχὴν αὐτῆς καὶ αὖτις καταθυμίως
 πληρώσασα, καὶ ἐμπλησθεῖσα τῶν τόπων, ἐν οἷς τὰ σαρκικὰ πα-
 θήματα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑποδείκνυνται, αὐτίκα
 ὑπέστρεψεν· καὶ ἐλθοῦσα ἔμεινεν εἰς τὰ μέρη τὰ περὶ Ἱεράπολιν
 τῆς Ἀνατολῆς, ἐν εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ ἁγίου Συμεῶνος, σκοποῦσα
 25 τὴν τῶν Βαβυλωνίων βασιλέων ἐκβασιν, ἣ μᾶλλον, εἰπεῖν κατὰ-
 λυσιν· οὔτε γὰρ προγνώσεως ἄμοιρος ἐτύγχανεν ἡ τοῦ Χριστοῦ
 μάρτυς. Προεῖπεν γοῦν καὶ τὰ περὶ τῆς ἀναίρέσεως τοῦ Ὀρμίσδου,
 καὶ τὰ περὶ τῆς ἐκδιώξεως τοῦ Χοσρόου καὶ τὴν εἰς τὴν ἑαυτοῦ

3 κῶδ. ἅπερ. — 6 ἀντικ. καὶ ὑπεραιρόμενος] Θεσσαλον. 2, β', 4-8. — 7 κῶδ. περι-
 αυτοί. — 8 κῶδ. τινές. — 10 κῶδ. φησὶ || Παῦλος] Θεσσαλ. 2, β', 7 || κῶδ. θεός. —
 16 Ἰωάν. ἐπιστ. 2, β', 18. — 17 ἐγγὺς-θύραις] Ματθ. κδ', 33. Μάρκ. ιγ', 29. —
 18 κῶδ. περιτίσσει. — 20 κῶδ. αὐτίς. — 23 κῶδ. περιεράπολιν. — 24 κῶδ. ἐνε-
 κτηρίω.

βασιλείαν πάλιν ἀποκατάστασιν, καὶ ὅτι οὐ μετὰ πολὺν χρόνον ἡ βασιλεία καταλυθήσεται τῶν Περσῶν· ἀλλὰ καὶ περὶ Ἀριστοβούλου τοῦ ἀντιγραφέως κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, ἐν ᾗ ἐτελεύτησεν, ἔγνω καὶ τοῖς οὖσιν ἐγγὺς αὐτῆς εἶπεν, ὅτι τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀριστόβουλος ἐτελεύτησεν. Ὅθεν οἱ ἀκούσαντες ταῦτα παρ' αὐτῆς, σημειωσάμενοι τὴν τε ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἐπληροφορήθησαν ταῦτα οὕτως ἔχειν.

22. Πολλοὶ οὖν τῶν μεγάλων καὶ πιστοτάτων ἀνδρῶν, ἐν τε ἀρχιερεῦσι τελοῦντες, ἐν τε στρατείαις μεῖζοσι καὶ ἀξιώμασιν, καὶ εἶδον τὴν τοῦ Χριστοῦ μάρτυρα καὶ τὰ προγεγραμμένα πάντα ἤκουσαν ἀπ' αὐτῆς ἐκεῖνης· οἱ καὶ διηγῆσαντο ἡμῖν, καὶ μάλιστα Δομετιανὸς ὁ ἀγιώτατος καὶ μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἡμετέρας Μελιτινῶν μητροπόλεως, ὃς καὶ μεγάλως ἐτίμησε τὴν μάρτυρα ἐν οἷς προέτρεψεν αὐτὸν πρᾶξαι· μαθοῦσα γὰρ ἡ ἀγία, ὅτι ἐκεῖνος ὁ δεσμοφύλαξ, ὁ τὴν βούλλαν λύσας τὴν αὐτῆς καὶ ἀπολύσας αὐτὴν, ὑπὸ Ὁρμίσδου τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν ἐγκατάκλειστος γέγονε, διότι ἀπέλυσεν αὐτὴν, ἔλεγεν οὖν τῷ μεγάλῳ, ὅτι "Ἐὰν μὴ ἀπολυθῇ ἐκεῖνος ὁ δεσμοφύλαξ, πάλιν ἀπέρχομαι ἐκεῖ καὶ παραδίδωμι ἑμαυτήν· οὐ γὰρ ἦν δίκαιον, ἵνα δι' ἐμὲ πάθῃ τι κακὸν ἐκεῖνος καὶ ἵνα ἄλλοις θλίψις, ἡμῖν δὲ ἄνεσις ᾖ". Ταῦτα ἀκούσας ὁ ὁσιώτατος μητροπολίτης παρεσκεύασε τὸν βασιλέα Χοσρόην τὸν νέον βασιλικὴν ἀμεριμνίαν ἐκείνῳ τε παρασχέσθαι καὶ πᾶσιν ὁμοίως, ὅσοι πρὸς γένος τῇ μάρτυρι συνήπτοντο καὶ μάλιστα τοῖς γεγονόσι χριστιανοῖς—πολλοὶ γὰρ γεγονάσι τοῦ γένους αὐτῆς χριστιανοί—, ὥστε ἀδεῶς ὅπου δ' ἂν ἐθέλωσιν ἀκωλύτως διάγειν· ὅπερ καὶ γέγονεν· μετὰ γὰρ τὸ ἀποκατασταθῆναι τὸν Χοσρόην ἐν τῇ αὐτῇ βασιλείᾳ ἐνεφάνησαν τὴν ἀμεριμνίαν οἱ συγγενεῖς τῆς ἀθληφόρου καὶ ὡς διάγουσιν ἐλευθερίως, ὡς μεμαθήκαμεν, ἐν τῇ ἑαυτῶν χώρᾳ.

2 Ἀριστόβουλος] Θεοφ. Σιμοκάττου ἱστορ. γ', σ. 115 Boor. — 3 κῶδ. ἀντιγραφίος. — 7 κῶδ. μεταπολλὰς. — 12 Δομετιανὸς] Θεοφ. Σιμοκ. σ. 179, 182, 183, 194, 197 Boor. — 16 κῶδ. ὁρμίσδου. — 19 κῶδ. διέμε. — 20 κῶδ. θλίψις. — 23 μάρτυρι] κῶδ. μαρτυρία. — 27 αὐτῇ] αὐτοῦ? — 28 κῶδ. τῆσαιθλιφόρου. — 29 κῶδ. ἐντῇ.

23. Οὐδὲ ταῦτα [μόνα] ἐν τούτοις ἦν· καὶ διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας καλῶς ἐκυβέρνησεν ὁ προειρημένος ἀγιώτατος ἀνὴρ τῶν τοιούτων πραγμάτων [τὴν] κίνησιν· καὶ "ὁ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας" καὶ "τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας"
- 5 Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάλιν ὁ αὐτὸς διὰ τῶν ἀξίων αὐτοῦ, ἱερέως τέ φημι καὶ βασιλέως, εἰρήνευσε τὰς πολιτείας· ἀμφοτέρα γὰρ τῷ Θεῷ φύσει προσόντα καὶ παρ' αὐτοῦ τοῖς ἀξίοις δοθέντα συνέδραμε κατὰ τε τὸ συγγενὲς τῆς κατὰ σάρκα κοινωνίας, κατὰ τε τὸ ἀξίωμα τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, τῆς τε ἀρχιερωσύνης
- 10 φημι καὶ τῆς βασιλείας. "Ὅθεν ὁ Χριστὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἀρχιερεὺς καὶ βασιλεὺς ἔστι τε καὶ ὀνομάζεται κατὰ Μελχισεδέκ, καὶ ὁ ἄγγελος ὁ τὴν θεοτόκον καὶ ἀειπάρθενον Μαρίαν εὐαγγελισάμενος ἔλεγεν, ὅτι "Ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος". Ἐπεὶ οὖν διὰ τῆς συνεργείας τοῦ ἀληθινοῦ καὶ φύσει ὄντος ἀρχιερέως τε καὶ βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν αὐτοῦ
- 20 θεραπειῶν εἰρηνικὸν πέρας ἐδέξατο τὰ καθ' ἡμᾶς τε καὶ τοὺς Βαβυλωνίους, ἀντεδόθησαν δὲ τῇ φιλοχρίστῃ πολιτεία ἡμῶν καὶ αἱ πόλεις, ἥ τε τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ τὸ Δάρας, διὰ τῆς αὐτῶν πρεσβείας καὶ τῆς προσφάτου μάρτυρος Γολινδοῦχ, τῆς καὶ Μαρίας, παρεκάλει ὁ προειρημένος ἀγιώτατος ἀνὴρ τὴν ἀθλη-
- 25 φόρον ἐπὶ τῷ παραγενέσθαι αὐτὴν εἰς τὴν βασιλεύουσαν πόλιν τῶν χριστιανῶν, "ὅπως ἀσπάσωνταί σε", φησὶν, "οἱ φιλόχριστοι καὶ εὐσεβέστατοι βασιλεῖς, καὶ εὐλογήσης κατὰ πρόσωπον αὐτοῦς τε καὶ τὴν πόλιν· ἐπιθυμοῦσι γὰρ τὸ πρόσωπόν σου θεάσασθαι, με-

1 προσέθηκα τὸ μόνα καὶ κατόπι τὸ τὴν. — 8 κῶδ. μεσότοιχον || Ἐφεσ. β', 14, 15. — 5 κῶδ. αὐτοῦ. — 7 κῶδ. παρανοῦ. — 11 Ἑβρ. ε', 5-10. ς', 20. ζ', 1-3. 11-17. — 13 Λουκ. α', 81-83. — 16 κῶδ. ἐπιτὸν. — 19 κῶδ. διαμφοτέρων. — 20 κῶδ. τακαθ'. — 21 ἀντεδόθησαν] Θεοφ. Σμσχ. σ. 177 καὶ 182-183 Boor. — 21 Ἀγίων Μαρτύρων = Μαρτυρούπολις. — 24 Μαρίας] κῶδ. μακαρίας. — 25 κῶδ. ἐπιτὸ. — 27 κῶδ. καταπρόσωπον.

μαθηκότες ἐκ πλείστων τοὺς σοὺς διὰ τὸν Χριστὸν ἀγῶνας". Ἡ δὲ τούτων ἐπακούσασα τῶν ῥημάτων ἔφη πρὸς τὸν θάσιον· "Τὸ μὲν εὖξασθαί με καὶ παρακαλέσαι τὸν ἀγαθὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων βασιλέων καὶ τῆς βασιλευούσης πόλεως καὶ παντὸς τοῦ 5 χριστιανικωτάτου πολιτεύματος προθύμως τοῦτο ποιῶ· τὸ δὲ παραγενέσθαι με πρὸς αὐτοὺς οὐκ ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο γενέσθαι". Ὡς δὲ πλείοσι λόγοις παρακλητικοῖς χρησάμενος πρὸς αὐτὴν πείσαι οὐκ ἴσχυσεν, τὴν αἰτίαν ἡρώτα δι' ἣν οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο γενέσθαι· ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν φησιν, ὅτι "Ἐγγύς 10 ἐστὶ τὸ τέλος καὶ ἡ μετάστασις τοῦ βίου μου, καὶ βούλη ἐν τῇ ὁδῷ πληρῶσαί με τοῦτο; μή, δέομαί σου, μὴ ἀναγκάσης με πρᾶξαι τι τοιοῦτον, παρακαλῶ σε· προσκέκληται γάρ με ὁ κύριός μου Ἰησοῦς Χριστός".

24. Μετὰ πολλὰς γοῦν ἡμέρας ἔφθασεν ὁ καιρὸς τῆς μεταστάσεως τῆς αὐτῆς ἀγίας μάρτυρος πρὸς τὸν κοινὸν δεσπότην καὶ 15 Θεὸν ἡμῶν· ἀπελθοῦσα γὰρ εἰς εὐκτῆριον οἶκον τοῦ ἀγίου μάρτυρος Σεργίου, μέσον τοῦ Νιτζιβίου καὶ τοῦ Δάρας, καὶ γοῦσα τὴν ἑαυτῆς παρεῖναι μετάστασιν, ἔμεινεν ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ χαίρουσα καὶ ἀγαλλιωμένη· καὶ πρὸς Θεὸν τὰς χεῖρας ἐκτείνασα, θεολογικαῖς τε καὶ προσευκτικαῖς χρησαμένη φωναῖς, ἔφη πως ὧδε· 20 «Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ ἀναρχὸς καὶ ἀτελεύτητος, ὁ τὰς νοερὰς καὶ ἀσωμάτους ὑποστησάμενος δυνάμεις, τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν διὰ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου καὶ ζωοποιοῦ πνεύματός σου, ὁ ἐν πᾶσιν ὧν καὶ 25 διὰ πάντων διέγκων καὶ ποιῶν τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων σε καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, εἰσάκουσον τῆς δεήσεως τῆς δούλης σου καὶ τὸ πιστόν σου πολίτευμα φύλαξον· αὐξήσον τὰ σκῆπτρα τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοχρίστων βασιλέων· πληθύνον αὐτῶν τὰς κατὰ Βαρβάρων νίκας· ἀφάνισον, Κύριε, τὴν εἰδωλομανίαν· κατάρ- 30

6 κῶδ. οὐκ ἐνδέχεται. — 7 κῶδ. ὥσθε. — 8 κῶδ. ἴσχυσεν. — 9 κῶδ. φησὶν. — 10 κῶδ. βούλει. — 12 κῶδ. πρᾶξαι τι. — 16 κῶδ. ἀπελθούσα. — 19 κῶδ. προσθεὸν. — 20 κῶδ. πῶς ὧδε. — 26 κῶδ. διαπάντων. — 30 κῶδ. καταβαρβάρων.

- γησον τὴν σατανικὴν ἐνέργειαν, καὶ πᾶσαν τὴν τῶν αἰρετικῶν βλάβην
σφηνον γλῶσσαν εἰς εὐφημίαν καὶ εὐχαριστίαν τῆς εἰς σέ με-
τάστρεφον· περίσωσον τὰ τῆς ἀγίας σου ἐκκλησίας πλήθη· τὴν
βασιλεύουσαν τῶν χριστιανῶν πόλιν καὶ τὴν περιοίκιδα αὐτῆς καὶ
5 πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἐν ᾗ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκλη-
ται, φύλαξον καὶ διατήρησον ἀπὸ πάσης θλίψεως ὀργῆς καὶ ἀνάγκης,
τοὺς δὲ ἀσεβοῦντας καὶ τοὺς μὴ προσκυνοῦντας σέ τὸν πα-
τέρα καὶ Θεὸν ἡμῶν καὶ τὸν υἱόν σου τὸν μονογενῆ, τὸν κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα, ὁδήγησον εἰς
10 τὴν σὴν ἐπίγνωσιν· φώτισον αὐτοὺς σὲ ζητεῖν καὶ σὲ προσκυνεῖν·
ἀπόστησον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων· τὰ γὰρ εἰδωλα
τῶν ἐθνῶν δαιμόνια καὶ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, καθὼς καὶ ὁ
προφῆτης λέγει· “θεοί, οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίη-
σαν, ἀπολέσθωσαν”. “αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς
15 γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν”, ὅπως ὑπὸ
πάντων ἀνυμνεῖται καὶ προσκυνεῖται καὶ δοξάζεται σου τὸ ὄνομα,
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν». Καὶ τὸ “ἀμήν” ἀνα-
πέμφασα προσηύξατο πάλιν εἰποῦσα· “Εὐλογητὴς ὁ Θεός, ὃς οὐκ
20 ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσι τῶν ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων
ἡμῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ τὰς παγίδας αὐτῶν συνέτριψε καὶ ἡμᾶς ἐρ-
ρύσατο, βοήθειαν παρασχὼν ἐκ θλίψεως, μὴ συγχωρήσας πασῶν
ᾧν ἡδυνάμεθα πειρασθῆναι ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσας σὺν τῷ πειρασμῷ
καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ πειρασμοῦ”.
- 25 25. Πληρώσασα γοῦν καὶ ταύτην τὴν εὐχαριστήριον δοξολο-
γίαν, τὰς ἐν οὐρανῷ καὶ ἀγγελικὰς μετὰ παρρησίας ἐζήτηι χορο-
στασίας, ὑφ’ ὧν καὶ μετὰ πολλῆς ἀπεδέχθη χαρᾶς. Αὐτίκα γοῦν
ὁ κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν, ὑπὲρ οὗ καὶ τοὺς ἁγῶνας ἐνεστήσατο,
παρακαλεσάμενος αὐτὴν εἶπεν· “Δεῦρο, εὐλογημένη, καὶ ἀνδρῖσα-

1 κῶδ. αἰρετικῶν. — 11 κῶδ. ἀποτῆς. — 12 κῶδ. καθῶς. — 13 Ἱερεμ. ι', 11. —
14 Ψαλμ. 43', 7. — 19 κῶδ. προσηύξατο || Ψαλμ. 67', 6. — 22 βοήθειαν ἐκ θλί-
ψεως] Ψαλμ. 78', 13. ρζ', 13. — 23 κῶδ. ἀλλαποιήσας. — 26 κῶδ. μεταπαρη-
σίας. — 27 κῶδ. ὑφῶν κ. μεταπολλῆς. — 28 κῶδ. ἀγῶνας.

μένη εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου". Ἡ δὲ τοῖς ἀπά-
 γουσιν αὐτὴν ἀγγέλοις ἁγίοις εἰς τὰς οὐράνιους μονὰς τε καὶ λή-
 ξεις οὐκ ἀηδῶς ἐναποφύξασα, εἰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐ-
 τῆς παρέθετο. Οὕτως ἀθλήσασα καὶ τὸν δρόμον τελέσασα καὶ τὴν
 πίστιν τηρήσασα ἡ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς Μαρία, καταπαλαίσασα 5
 "τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, τοὺς τε κοσμοκράτορας τοῦ σκότους",
 τοὺς τε ὁρατοὺς καὶ ἀοράτους ἐχθρούς, καταλιποῦσά τε τὴν γῆν
 τῇ γῇ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ κάτω ποιήσασα, τὸν ἀέρα καὶ τὸν
 ἄρχοντα τὸν ἐνεργοῦντα "ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας", ὑπὲρ τὸν
 αἰθέρα γενομένη, παραδραμοῦσα τὰ ὕλικά καὶ ὁρώμενα κάλλη, καὶ 10
 ἐν τῇ στασίμῳ καὶ νοητῇ φύσει παρακύψασα καὶ ἐντὸς γενομένη
 τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων, εἶδεν τὰ τοῦ Παραδείσου κάλλη, ἃ ὀφθαλ-
 μὸς ἐμπαθῆς οὐκ εἶδεν, οὐδὲ οὖς ἤκουσε σχολιόν, οὐδὲ ἐπὶ καρ-
 διάν μὴ καθαρθεῖσαν τῷ πνεύματι ἀνέβη· τοιαῦτα γὰρ ἐν ἐπαγ-
 γελίαις τοῖς δικαίοις ἐλπίζεται. Ἐν τοιούτοις οὖν ἀγαθοῖς καὶ ἐν 15
 χώρᾳ καὶ φωτὶ ζώντων ἐπαναπαυομένη, ᾧ τιμία καὶ ἁγία τοῦ
 Χριστοῦ μάρτυς, καὶ ἀπαύστως μετὰ ἀγγελικῶν τάξεων καὶ τῶν
 δικαίων ψυχῶν δοξολογοῦσα τὴν ἁγίαν καὶ ζωοποιὸν καὶ ὁμοού-
 σιον καὶ αἰδίων τριάδα, πρέσβευε καὶ νῦν σὺν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐνδόξῳ
 δεσποίνῃ ἡμῶν θεοτόκῳ καὶ ἀειπαρθένῳ Μαρίᾳ ὑπὲρ τῶν εὐσε- 20
 βεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων καὶ τοῦ πιστοτάτου
 καὶ χριστιανικωτάτου ἡμῶν πολιτεύματος, ὑπὲρ τε ἐμοῦ τοῦ τα-
 πεινοῦ Εὐστρατίου πρεσβυτέρου, τοῦ καὶ τὰς σὰς συγγράφαντος
 ἀνδραγαθίας τε καὶ νίκας, καὶ τῶν ταῦτα ἡμῖν διηγησαμένων.

26. Ἐτελειώθη ἡ ἁγία μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μαρία ἡνδικτιό- 25
 νος θ' μηνὶ ἰουλίῳ ἰγ'· κατετέθη δὲ ἐν τῷ προλεχθέντι οἴκῳ τοῦ
 ἁγίου μάρτυρος Σεργίου, βασιλεύοντος μὲν τῆς Περσῶν βασιλείας
 Χοσρόου τοῦ νέου, τῆς δὲ ἡμετέρας πολιτείας τῶν χριστιανῶν
 Μαυρικίου καὶ Αὐγούστης καὶ Θεοδοσίου καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ

1 Ματθ. κε', 21, 23. — 2 μονὰς] πρβλ. Ἰωάν. εὐαγ. ιδ', 2. — 4 τὸν δρόμον τελέ-
 σασα κέ] πρβλ. Πράξ. κ', 24. Τιμοθ. 2, δ', 7. — 6 Ἐφεσ. ζ', 12. — 9 Ἐφεσ. β', 2. —
 13 κῶδ. ἐμπαθῆς οὐκ εἶδεν, οὐδὲ || κῶδ. σχολίων ο. ἐπικαρδίαν. — 13 Ἡσαΐα ξδ', 4.
 Κορινθ. 1. β', 9. — 16 χώρα ζώντων] Ψαλμ. ριδ', 9. — 22 κῶδ. τοῦ ἐμοῦ τοῦ.

παίδων, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ πρὸς αὐτῶν ἀεὶ τε καὶ εἰς τοὺς ἀπε-
ράντους αἰῶνας βασιλεύοντος τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος ἅμα
τῷ ἁγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
5 τῶν αἰώνων· ἀμήν. — Ἐπληρώθη σὺν Θεῷ τῆς ἀγίας καὶ ἐνδόξου
μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Γολινδοῦχ ἡ ἄθλησις.